P

Cena numeru 3 zł.

GŁOS PABIANIC

GRATIS

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV. | PIĄTEK 5 LISTOPADA 1948 ROKU. | Nr 303 (1248)

Wola budowy lepszego jutra!

Polska klasa robotnicza odpowiada czynem na apel górników kopalni Zabrze-Wschód

WARSZAWA PAP. — Dalsze zakłady pracy w całej Polsce deklarują w odpowiedzi na apel górników przedterminowe wykonanie planów produkcyjnych dla uczczenia zjednoczenia partii robotniczych.

WARSZAWA

Pracownicy Państwowej Fabryki Aparatów Elektrycznych zobowiązali się do dnia Kongresu Zjednoczeniowego przekroczyć **o 40 procent roczny plan produkcji.**

Pracownicy stacji Warszawa - Wschodnia — postanowili w listopadzie 1948 r. dla uczczenia zjednoczenia partii robotniczych **zwiększyć plan podstawienia taborów z 70 na 90 proc.,** zwiększyć regularność biegu pociągów z 92 na 97 proc., zwiększyć ilość pracogodzin o 6240 godzin, zwiększyć współczynnik pracy z 11,5 na 17,05.

Warsztaty Elektrotechniczne **W-wa Grochów** ustaliły zakończenie rocznego planu odbudowy **do 15. 11. 1948 r.**

SZCZECIN

Pracownicy służby mechanicznej i elektrotechnicznej zatrudnieni **przy odbudowie szczecińskiego portu centralnego zobowiązują się wykonać roczny plan robót inwestycyjnych do dnia 30 listopada.** Pracownicy administracji zwiększają swą pracę o 6.800 godzin nadliczbowych.

ZGIERZ

Załoga robotnicza Państwowych Zakładów Przemysłu Chemicznego „Boruta" w Zgierzu która potrafiła dokonać niemałego wyczynu wypełniając w ciągu 9-ciu miesięcy zakreślony na cały rok plan produkcyjny, podjęła w dniu 2 listopada uchwałę, mocą której zobowiązuje się **do wykonania dodatkowej produkcji w IV kwartale do dnia 15 grudnia oraz do oddania ponad plan do dnia 31 grudnia br. 1 miliona 702 tysięcy 440 kg. gotowych półfabrykatów** (wartości około 10 mil. złotych przedwojennych).

JELENIA GÓRA

Załoga Państwowych Zakładów Przemysłu Lniarskiego nr. 11 w Lubawce w związku ze zbliżającym się zjednoczeniem partii robotniczych, postanowiła roczny plan produkcyjny wykonać do dnia 30 listopada br.

GRUDZIĄDZ

Załoga fabryki maszyn rolniczych „Unia" w Grudziądzu, dając wyraz radości ze zbliżającego się dnia połączenia klasy robotniczej, postanowiła wykonać ponad plan 1.000 obsypników, 50 pługów ciągnikowych i 100 kultywatorów, wartości z górą 7 mil. złotych.

INOWROCŁAW

Załoga inowrocławskiej fabryki maszyn rolniczych i huty szkła „Irena" oświadczyła, iż **roczny plan produkcji zostanie przekroczony w dniu historycznego kongresu zjednoczeniowego partii robotniczych.**

BYDGOSZCZ

Załoga fabryki „Kabel Polski" w Bydgoszczy zobowiązała się wykonać roczny plan produkcji w 125 proc. Plan produkcyjny fabryka wykonała już na 10 września br., a do końca roku postanowiła wykonać dodatkowo ok. 1.500 ton kabli i przewodów.

NAUKA MARKSA—LENINA

podstawą ideologiczną Zjednoczonej Partii Robotniczej

REFERATY

Generalnego Sekretarza KC PPR

Tow. BOLESŁAWA BIERUTA

Sekretarza Generalnego CKW PPS

Tow. JÓZEFA CYRANKIEWICZA

Patrz str. 3-cia

Bernard Shaw o wywiadzie Stalina

LONDYN PAP. — Bernard Shaw zamieścił w dzienniku „Daily Worker" artykuł, w którym omawia wywiad udzielony korespondentowi „Prawdy".

Bernard Shaw pisze: **„Szczere i precyzyjne odpowiedzi Stalina podziałały, jak strumień świeżego powietrza."**

Postęp ludzkości — powiedział Shaw — byłby niemożliwy bez naukowych zasad komunizmu.

Na zakończenie znany dramaturg oświadczył, że w Anglii coraz bardziej utrwala się reżim totalitarny państwa policyjnego.

Ambasador USA u Marszałka Żymierskiego

WARSZAWA PAP. — Minister Obrony Narodowej, Marszałek Polski Michał Żymierski przyjął w dniu 4 bm. ambasadora Stanów Zjednoczonych Ameryki, p. Waldemara Johna Gallmana.

Min. Świątkowski prezesem Naczelnej Rady Spółdzielczej

WARSZAWA. — Na miejsce tow. Szwalbego, który zrzekł się prezesury Naczelnej Rady Spółdzielczej — powołany został na stanowisko przewodniczącego NRS — minister Świątkowski.

Strajk górników w Australii

Londyn. PAP. — Z Sidney donoszą, że strajk górników rozszerza się. Zastrajkowali górnicy stanów północnych na znak solidarności z górnikami stanów południowych, którzy strajkują już od 6 października..

Sukcesy greckiej armii demokratycznej wzbudziły panikę wśród faszystów ateńskich

PARYŻ, (PAP) — **Jak donosi agencja Elefteri Ellada, oddziały armii demokratycznej zdobyły po dwudniowych walkach miejscowość Ierateira w pobliżu miasta Siatista. Próby armii monarchistycznej przybycia z odsieczą garnizonowi w Ierateira zakończyły się niepowodzeniem. Ludność wyzwolonej miejscowości masowo wstępuje w szeregi armii demokratycznej.**

PARYŻ, (PAP) — Od tygodnia, jak wiadomo trwa już kryzys rządowy w Grecji. Kryzys ten zaistniał na tle konkurencji i nieporozumień między partiami, wchodzącymi w dotychczasową koalicję rządową.

W związku z niepomyślną sytuacją armii ateńskiej na froncie — ambasador amerykański Grady usiłuje doprowadzić do jak najszybszej likwidacji kryzysu gabinetowego, dyktując swoje warunki politykom greckim.

Ambasador Grady przeprowadził konferencję z przywódcą partii nacjonalistycznej Kanellopoulosem oraz z Zervasem znanym kollaboracjonistą hitlerowskim.

Przebywający na wygnaniu w Paryżu b. minister spraw zagranicznych Grecji Sofianopoulos oświadczył, że jedynym wyjściem nie tylko z obecnego kryzysu gabinetowego, ale rozwiązaniem problemu greckiego jest wycofanie wojskowych oddziałów amerykańskich i angielskich z Grecji oraz utworzenie prawdziwie demokratycznego rządu.

PARYŻ, (PAP) — Jak podaje rozgłośnia „Wolnej Grecji'' oddziały armii demokratycznej, operujące w rejonie Grammos zadały szereg klęsk wojskom monarchistycznym, które musiały wycofać się z kilku umocnionych punktów. Wojska monarchistyczne straciły 311 zabitych, 483 rannych. Armia demokratyczna zajęła 7 miejscowości i zdobyła bogaty łup wojenny.

PARYŻ (PAP). — Jak donosi prasa francuska z Salonik, terror w Grecji zwiększa się z dnia na dzień. Ostatnio rozstrzelano 10 patriotów greckich, oskarżonych o udział w walce podziemnej z rządem ateńskim. Specjalny trybunał wojenny działa na wyspie Mitilene oraz w Tripolisie, gdzie również został wykonany szereg wyroków śmierci.

Bojkot wyborów w USA

50 milionów wyborców demonstracyjnie nie wzięło udziału w wyborach prezydenta Stanów Zjednoczonych

Nowy Jork, PAP. — Wyniki wyborów, obliczone wczoraj przed południem, przedstawiały się następująco:

W 122.349 okręgach oddano łącznie 44,603,668 głosów z tego Truman otrzymał 22.288,509, Dewey — 20,420,065, Wallace — 1,030,781, Thurmond — 864,303 głosy.

Frekwencja wyborcza nie osiągnęła więc nawet 50 procent. Jeżeli wziąć pod uwagę, że uprawnionych do głosowania było 95 milionów wyborców — to okaże się, że okrągłe 50 milionów obywateli USA zbojkotowało wybory prezydenta.

Niepowstrzymana ofensywa chińskich wojsk ludowych w Mongolii

PARYŻ PAP. — Jak donosi z Nankinu agencja France Presse, chińskie wojska ludowe rozpoczęły od wschodu i zachodu atak na miasto Kwei-Sui, stolicę prowincji Su-Yuan w Mongolii wewnętrznej. Czołówki wojsk ludowych dotarły już do przedmieść Kweu-Sui.

PARYŻ PAP. — Jak donosi z Nankinu agencja France Presse, szef sztabu generalnego gen. Ku-Czu-Tung odleciał w czwartek rano do Hsu-Tczeu w związku z ewakuowaniem przez siły Kuomintangu miasta Kwei-Teh, w odległości 150 klm. na zachód od Msu-Tczeu.

Stolica w przededniu uroczystości 31-ej rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej

6 i 7 listopada br. we wszystkich większych miastach odbędą się akademie ku czci 31-ej rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Dla narodu polskiego rocznica ta jest szczególnie bliska, gdyż dzięki rewolucji październikowej Polska odzyskała dwukrotnie niepodległość i obecnie może rozwijać twórcze siły narodu na zasadach sprawiedliwości społecznej.

Nasza Stolica przygotowuje się do uświęcenia tej rocznicy wraz ze wszystkimi innymi miastami w Polsce. 6 listopada br. o godz. 18-ej w sali Teatru Polskiego odbędzie się uroczysta akademia, na której zostanie wygłoszony referat wicemarszałka Sejmu tow. Romana Zambrowskiego. Setki akademii w zakładach pracy i w instytucjach odbywają się już od 2 listopada br. w ramach akcji miesiąca pogłębienia przyjaźni polsko-radzieckiej.

Organizacje zawodowe, społeczne, młodzieżowe i inne oraz liczni mieszkańcy Stolicy przystępują do dekorowania swych siedzib i budynków sztandarami i godłami polskimi i sojuszniczego ZSRR.

Biorąc udział w upamiętnieniu 31 rocznicy powstania Kraju Rad, wyrażać będziemy równocześnie naszą wolę pokoju i postępu których ostoją jest Wielki Przyjaciel Polski — Związek Radziecki.

Obrady Zgromadzenia Generalnego ONZ zakończą się 8 grudnia r.b.

PARYŻ, (PAP) — Komisja ogólna zgromadzenia narodów zjednoczonych postanowiła, że wszystkie prace obecnej sesji Zgromadzenia powinny być zakończone najpóźniej dnia 8 grudnia. żeby przyśpieszyć tok pracy posiedzenia po szczególnych komisji będą się odbywały zarówno w godzinach rannych jak i popołudniowych oraz wieczornych.

PARYŻ, (PAP) — W czwartek Generalne Zgromadzenie ONZ przystąpiło do dyskusji nad rezolucją w sprawie międzynarodowej kontroli energii atomowej, przyjętą ostatnio 41 głosami przeciwko 6 przez komisje polityczną.

Rezolucja ta aprobuje — jak wiadomo — plan opracowany w swoim czasie przez większość komisji atomowej ONZ.

Komitet Organizacyjny Obchodu 31-ej Rocznicy Rewolucji Październikowej zawiadamia, że w sobotę dnia 6 listopada 1948 roku o godzinie 19 odbędzie się w Teatrze Wojska Polskiego przy ul. Jaracza 27

UROCZYSTA AKADEMIA

z okazji

31-ej ROCZNICY REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ

W programie: Referat ideologiczny przedstawiciela Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej i bogata część artystyczna.

Nowe starcia w Palestynie

Tel Awiw PAP. — Rzecznik rządu Izraela oświadczył, że doszło do starć pomiędzy wojskami egipskimi a wojskami żydowskimi w rejonie Gaza. Na północ od tego miasta około 5 tysięcy żołnierzy egipskich otoczonych jest przez wojska żydowskie.

Oddziały egipskie usiłowały przedrzeć się z otoczenia i zaatakowały stanowiska wojsk żydowskich. Ataki te zostały odparte z ciężkimi stratami dla nieprzyjaciela.

Wychowanie nowego człowieka — budowniczego socjalizmu w Polsce

celem naszej wielkiej ofensywy kulturalnej

Dokończenie referatu tow. min. Skrzeszewskiego na krajowej naradzie aktywu oświatowego PPR

Mówca dalej rozpatruje programy nauczania.

Obecne programy były dostosowane do innej struktury organizacyjnej szkół, są one często za trudne dla uczniów i zawierają szereg błędów politycznych i ideologicznych.

Obok zadania usunięcia z programu wypaczeń i błędów politycznych i ideologicznych — należy stanowczo podkreślić potrzebę **dostosowania programu szkół do nowego okresu historycznego. Zagadnienie oceny rewolucyjnych tradycji ruchu robotniczego. wzmożenie walki klasowej, wypieranie elementów kapitalistycznych, problemy wiejskie,** wychowanie w duchu rewolucyjnego internacjonalizmu, popularyzowanie ZSRR walka z imperializmem i nacjonalizmem. **wypieranie** z programów elementów filozofii idealistycznej i w szczególności fideizmu — oto garść zaledwie nowych zagadnień, **które muszą być uwzględnione w programach szkolnych.**

Programy muszą być również dostosowane do nowej szkolnej struktury organizacyjnej.

Niektóre podręczniki zawierają błędy, których tolerować nie można. Jak na przykład książka „Nauka o Polsce współczesnej" Władysława Bieńkowskiego, która zawiera błędy prawicowe, nacjonalistyczne i nastawienia obce ideologii proletariackiej.

W dziedzinie podręczników **stoi duże i odpowiedzialne zadanie: opracowanie nowych podręczników.** Należy wciągnąć do tej pracy **nowych autorów, którzy współpracowaliby z autorami starymi** i korzystali z ich doświadczenia.

Zadanie **szkolenia pedagogów musi** rozwiązać przede wszystkim Ministerstwo Oświaty. Jednak w pracy nad podniesieniem świadomości klasowej i poziomu ideologicznego nauczycielstwa dominującą rolę odgrywają partie polityczne.

Jedną z form sprawdzania wyników nauczania są egzaminy. Należy spopularyzować u nas i dostosować do naszych warunków **system egzaminów, wypróbowany w szkole radzieckiej**, które przybierają charakter **radosnego popisu szkolnych osiągnięć.**

Mówca z kolei rozpatruje zagadnienia opracowania nowych metod wychowawczych, odpowiadających wymogom etapu, w który wkroczyła Polska.

Zadania w dziedzinie opracowania nowych metod wychowawczych wymagają stworzenia **ośrodka naukowo - pedagogicznego.** Projekt jego utworzenia należy zrealizować w najbliższym czasie. Do pracy tej **trzeba wezwać wszystkich postępowych teoretyków i najlepszych praktyków.**

Dużo jest do zrobienia w dziedzinie polityki personalnej. Trzeba znajdować **nowych** ludzi, wychowywać ich, pomagać im w rozwoju i kontrolować w konkretnej pracy.

Dyrektor szkoły **musi znać swoich nauczycieli i być czujnym wobec elementów obcych** Troskliwą opieką należy otoczyć liczne rzesze ideowych nauczycieli bezpartyjnych.

Plenum Komitetu Centralnego postawiło w całej rozciągłości zadanie **codziennej troski o polepszenie warunków życia mas pracujących.** Dokonany już został pierwszy krok na drodze **polepszenia materialnego położenia nauczycielstwa.** Dekret ogłoszony w Dzienniku Ustaw (nr. 44 z dnia 29 września 1948 r.) o uposażeniu nauczycieli szkół państwowych i publicznych, jak również dwa rozporządzenia Rady Ministrów, ogłoszone w tym samym Dzienniku Ustaw, porządkują i znacznie podnoszą uposażenie nauczycieli.

Oświatowcy — członkowie PPR powinni brać czynny udział w **usprawnieniu pracy spółdzielni nauczycielskich, budowaniu mieszkań, zakładaniu stołówek, organizowaniu wczasów dla nauczycieli itd.**

Przechodząc do spraw wyższej uczelni, mówca zatrzymuje się nad brakami na tym odcinku pracy.

Materiał naukowy, który otrzymują słuchacze wyższych uczelni, zawiera dużo błędów i wypaczeń politycznych i ideologicznych. W użyciu szkół wyższych jest na przykład książka profesora Wacława Fabierkiewicza pt. „Teoria ekonomiki", są skrypty z przedwojennych wykładów profesora dr. barona Adama Heydla, bojowego endeka pt. „Historia doktryn ekonomicznych" i „Teoria ekonomii". W skrypcie tym autor propaguje spekulację i akceptuje pozytywną jej rolę. Czytamy tam: „Ustrój kapitalistyczny jest jedynie realnie możliwym ustrojem gospodarczym". Książka profesora Wacława Fabierkiewicza zawiera szereg błędów i uczone mętniactwo. To, że dotychczas jeszcze takie pseudo - naukowe książki są w obiegu, jest wynikiem naszej oportunistycznej i eklektycznej polityki kulturalnej.

Musimy kształcić i wychować nowy narybek naukowców i otoczyć go troskliwą opieką i konkretną pomocą.

Organizacje partyjne winny pomóc w zrealizowaniu reformy szkół wyższych. Należy przejść do planowej pracy naukowo - badawczej. Szeroko należy stosować marksistowską krytykę produkcji naukowej.

Mówca szczegółowo omawia zadania oświatowców — członków Polskiej Partii Robotniczej. **Koła PPR muszą być ośrodkiem ideologicznego oddziaływania na rzesze nauczycielskie. Należy organizować systematyczne marksistowskie dokształcanie oświatowców.**

Na odcinku organizacji młodzieżowych zadania nasze polegają na tym, ażeby nie hamując w niczym inicjatywy i samodzielności organizacji młodzieżowych, **pomóc im w uaktywnieniu ich wychowania młodzieży w duchu socjalistycznym.** Pilnym i ważnym postulatem jest czynna postawa we wszystkich dziedzinach pracy związkowej, jej upolitycznienie, nadanie właściwego kierunku. Wszystko to sprowadza się do naczelnej sprawy, którą jest **wychowanie nowego człowieka w Polsce.** W procesie kształtowania budowniczego i patrioty Socjalistycznej Polski szkoła i nauczyciel muszą odegrać jedną z czołowych ról

W ciągu sześciu lat wypadnie nam przeszkolić około **20 tys. inżynierów,** przeszło milion 200 tysięcy robotników. Doceniając w pełni rozwój nauk humanistycznych, musimy **rozwinąć i pogłębić nauki przyrodnicze i techniczne, założyć placówki naukowe, laboratoria, pracownie, instytuty dla stworzenia mocnego fundamentu pod rozwój tych nauk.**

Przed szkołą, nauczycielem, działaczem oświatowym stoją nowe, olbrzymie i doniosłe zadania. Wystrzegając się błędów przeszłości, twardą nogą staniemy na nowej drodze, wiodącej nas ku postępowi w lepszą przyszłość.

W kilku wierszach

(—) W dalszym ciągu trwa walka robotników włoskich przeciw redukcjom personelu w zakładach przemysłowych. Zwalniani robotnicy nie uznają zarządzeń redukcyjnych i w dalszym ciągu zjawiają się do pracy. Niektóre kopalnie w Terni, które miały być zamknięte w dniu 1 bm., są okupowane przez robotników.

* * *

(—) Zjednoczony komitet związków młodzieży czeskiej i słowackiej skierował do rządu francuskiego **protest przeciwko metodom terroru, stosowanym wobec strajkujących górników.**

* * *

(—) Na procesie, wytoczonym postępowemu dziennikarzowi greckiemu Manolisowi Glezosowi, prokurator w braku istotnych dowodów „winy" **zarzucił Glezosowi, że w 1941 roku „dokonał ohydnego czynu", który polegał na tym, że Glezos usunął chorągiew niemiecką z Akropolu.**

* * *

(—) Erich Fischer, zastępca Goebbelsa w kierownictwie propagandą hitlerowską od 1933 roku do końca wojny, został skazany na dwa i pół lat robót przymusowych. Fischerowi zaliczono areszt prewencyjny i natychmiast wypuszczono go na wolność.

* * *

(—) Z Helsinek donoszą, że punkt ciężkości akcji strajkowej znajduje się obecnie w mieście Abo, gdzie praca w porcie i w stoczniach została przerwana przez robotników na znak solidarności ze strajkującymi robotnikami fabryki wyrobów porcelanowych „Arabia".

Przebieg i wyniki branżowych narad

aktywu gospodarczego Polskiej Partii Robotniczej

WARSZAWA (PAP) — W celu rozpracowania uchwał sierpniowego Plenum KC. PPR oraz odbytej w dniu 18 września br. krajowej narady partyjnej aktywu gospodarczego Wydział Ekonomiczny KC przeprowadził w październiku narady aktywu partyjnego wszystkich gałęzi przemysłu, poświęcone ocenie pracy administracji organów związków zawodowych i organizacji partyjnych na terenie każdego z przemysłów.

Narady objęły łącznie około 7 tys. członków partii — sekretarzy komitetów i kół fabrycznych, dyrektorów przedsiębiorstw, przewodniczących rad zakładowych oraz przedstawicieli centralnych zarządów zjednoczeń i central handlowych. Udział w naradach wzięli również sekretarze komisji wojewódzkich, kierownicy głównych zarządów związków zawodowych oraz towarzysze na kierowniczych stanowiskach poszczególnych resortów gospodarczych. Narady przemysłów: **węglowego, hutniczego i chemicznego** odbyły się w obecności członka biura politycznego **tow. Hilarego Minca,** który też podsumował ich wyniki.

Przebieg narad ujawnił ogromny wzrost aktywności organizacji partyjnych w fabrykach, hutach i kopalniach i ich mocną postawę w walce z prawicowym nacjonalistycznym odchyleniem w partii oraz z biurokratycznymi zwichnięciami państwowego aparatu gospodarczego i aparatu związków zawodowych. Wyrazem tego był masowy udział towarzyszy w dyskusji, niespotykany w całej dotychczasowej praktyce partyjnej.

Przebieg narad wykazał, że mimo poważnych jeszcze braków w pracy kół partyjnych i rad zakładowych w klasie robotniczej rozwija się i krzepnie coraz mocniej nowy, socjalistyczny stosunek do pracy. Ogromną większość przemowień cechowała gorąca troska o wykonanie i przekroczenie planów produkcyjnych, udoskonalenie pracy w zakładach i rozwój ruchu współzawodnictwa pracy. Treść i poziom wystąpień w dyskusji świadczą o poważnym wzroście dojrzałości politycznej w szeregach partyjnych.

Przebieg narad pozwolił stwierdzić poważny postęp w planowaniu i metodach kierownictwa w przedsiębiorstwach gospodarczych, rezultatem czego jest niemal **powszechne wykonanie i przekroczenie planowanych zamierzeń.** W świetle gruntownej krytyki okazało się jednak, że nie wszystkie jeszcze rezerwy zostały przez poszczególne przemysły wykorzystane.

Krytyka pokazała również, że szczególnie ujemny wpływ na rozwój przemysłu w chwili obecnej wywiera zwłaszcza przestarzały już obecnie system płac, wpływający częstokroć hamująco na rozwój współzawodnictwa i zwrost zainteresowań rzesz pracowniczych w podnoszeniu kwalifikacji oraz szereg braków w organizacji i planowaniu w przemyśle.

W przemysłach takich, jak chemiczny i papierniczy, a także i w niektórych innych przemysłach czynnikiem dezorganizującym ich prace są objawy zrastania się pewnej części pracowników administracji przemysłu z elementami kapitalistycznymi.

Dyskusja wykazała, że organizacje partyjne wzmogły pod wpływem uchwał sierpniowego Plenum swoją czujność w stosunku do działalności wroga klasowego w aparacie gospodarczym państwa, co czyni walkę z nim bardziej skuteczną.

Narady wykazały, że oddolna krytyka mas partyjnych stanowi skuteczną broń w akcji uzdrawiania i usprawniania pracy aparatu gospodarczego. W konsekwencji ujawnionych na naradach faktów, bądź to wrogości klasowej, bądź też powiązania się z działalnością inicjatywy prywatnej, bądź wreszcie wielkopańskiego stosunku do robotników i złośliwego lekceważenia ich potrzeb Ministerstwo Przemysłu i Handlu usunęło z kierowniczych stanowisk w przemyśle 14 osób Usunięci zostali:

1. Czajkowski Roman — inspektor dąbrowskiego zjednoczenia przemysłu węglowego.
2. Wątrobiński Zygmunt — kierownik ruchu maszynowego kopalni „Makoszowy".
3. Łabioda Wiktor — kierownik administracyjny kopalni „Makoszowy".
4. Witaczek Henryk — dyrektor instytutu doświadczalnego jedwabnictwa w Milanówku.
4. Dominikowski Eugeniusz — dyrektor Państwowych Zakładów Przemysłu Wełnianego Nr 35 w Łodzi,
6. inż. Dębicki Czesław: dyrektor naczelny dyrekcji roszarń lnu i konopi w Wałbrzychu.
7. Denk Juliusz — dyrektor naczelny Zjednoczenia Przemysłu Maszynowego w Gliwicach.
8. inż. Śliwiński Feliks — dyrektor administracyjny Zjednoczenia Przemysłu Maszynowego w Gliwicach.
9. inż. Kowalski Jerzy — dyrektor Zakładów Chemicznych i koksowni „Anna" w Zdzieszowicach.
10. inż. Chojnacki Adam — dyrektor naczelny Zjednoczenia Przemysłu Gumowego i Tworzyw Sztucznych w Łodzi,
11. inż. Więcławek Bonifacy — dyrektor naczelny Zjednoczenia Przemysłu Organicznego w Łodzi,
12. inż. Grabowski Janusz — dyrektor naczelnych chrapkowickich zakładów papierniczych w Kaletach,
13. Duch Józef — dyrektor administracyjno-finansowy poznańskich zakładów papierniczych,
14. Eliasz Stefan — dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Drożdżowego.

W stosunku do szeregu zarzutów, które nie zostały w toku narad wystarczająco udokumentowane, zlecono komisyjne zbadanie spraw na miejscu.

Kongres szwedzkiej młodzieży komunistycznej

SZTOKHOLM (PAP) — W Sztokholmie zakończył obrady 21 kongres Związku Szwedzkiej Młodzieży Komunistycznej. Przewodniczącym Związku został ponownie wybrany jednomyślnie Axel Jansson.

Rezolucja uchwalona w wyniku obrad stwierdza m. in. że głównym zadaniem związku jest zmobilizowanie młodzieży szwedzkiej dla aktywnej pracy na rzecz pokoju oraz do walki przeciwko usiłowaniom imperialistów amerykańskich wciągnięcia Szwecji do agresywnego antydemokratycznego bloku państw zachodnich, rezolucja apeluje również do młodzieży szwedzkiej, by poparła wszystkimi siłami walkę młodzieży demokratycznej całego świata o pokój i demokrację.

Jerzy Korwin

Zabójstwo Waldemara Glücka

76)

W gabinecie siedzieli już wszyscy żywo dyskutując o zbrodni. Prokurator Brzozowski ulokował wygodnie w głębokim fotelu klubowym swój wypukły brzuch i pełen niezadowolenia toczył przekrwionym nieco wzrokiem dookoła. Powód tego niezadowolenia był jasny dla Hennerta, tak samo, jak i dla reszty zebranych. Prokurator spodziewał się sensacyjnej zbrodni politycznej ze strony robotników, gdy niełaskawe losy przyniosły mu wzamian za to kompromitującą aferę erotyczną w sferach, jakie zawodem swoim ochraniał. Kogo miał oskarżać, Glückową? współtwórczynię panującej rzeczywistości społecznej i ekonomicznej, aby tę rzeczywistość kompromitować właśnie akurat w czasie strajku? Ładny czas wybrali sobie na załatwianie osobistych porachunków, nie ma co!

Doktór Skolimowski siedział natomiast z tak zadowoloną miną, jakby dokonał całego szeregu udanych operacji, gdy tymczasem spędził jedynie płód Krystyny Jełowickiej! — Pomyślał Hennert i postanowił przy pierwszej sposobności dobrze doktorowi dokuczyć. Czekaj, zdmuchnę ten twój radosny uśmiech! — odgrażał się w duchu — rychło będę miał okazję.

Nadkomisarz Weyer zachowywał się najbardziej obojętnie. Miał się czym przejmować. Całe życie wypełnił tropieniem zbrodni za zbrodnią i nigdy się to nie kończyło. Lubił nawet Glücka, ale poco tak namiętnie gonił za dziewczynkami. Namiętności sprowadzają najczęściej niespodziewane zupełnie klęski. Jeszcze nie raz przyjdzie zająć się podobnymi wypadkami, nie raz i nie dwa. Ludzie nigdy nie przestaną być głupcami!

W końcu gabinetu siedziała najmniej rzucająca się w oczy figurka. Prokurator Brzozowski, doktór Skolimowski i nadkomisarz Weyer odznaczali się zażywną tuszą, usiłującą rozlać się poza kołnierzyki nawisającym z szyji tłuszczem, gdy ostatni uczestnik zebrania przede wszystkim odznaczał się chudością! Niczym zresztą więcej! — pomyślał znów złośliwie Hennert. Był to bowiem referent prasowy miejscowej policji kryminalnej, skierowany do tego zajęcia z tego właśnie powodu, że nic innego nie potrafił, jak tylko nagryzmolić kilka artykułów przeinaczając zresztą wypadki po swojemu! Z czego ma taki zgrubieć? — zastanawiał się sierżant — przecież nie z pensji! Była bardzo mizerna.

Wejście Hennerta do gabinetu przerwało ożywioną dyskusję i natychmiast nie wyłączając zwykle bardzo flegmatycznego Weyera, zabrano się do stawienia całego szeregu pytań, na które nie był w stanie odpowiedzieć. — Nic nie wiem pewnego. Sędzia Nosek twierdzi, że zbrodni dokonała żona dyrektora, nie wszystko przedstawia się jednak jasno. Musiałaby i otruć go cardiabellum i strzelić do niego z rewolweru. Dlaczego próbowała zadać mu śmierć aż dwukrotnie? Nie rozumiem. Nie ulega jednak wątpliwości, że to ona strzeliła raniąc męża w szyję. Weszła do gabinetu od strony mieszkania, co Glücka widocznie wcale nie zdziwiło, skoro nie wydał żadnego okrzyku. Nim zdążył nadbiec Wierucki, został już przeszyty dwiema kulami. Cofnęła się następnie na korytarz, a z niego skoczyła do pokojów. Wtedy na schody wszedł Michał Korc chcąc zobaczyć, co robi znienawidzony przez wszystkich robotników zbyt gwałtowny dyrektor ich fabryki. Gdy usłyszał w gabinecie zmarłego gwar licznych głosów, a z drugiej strony kroki kogoś w mieszkaniu, zeskoczył gwałtownie na dół i nadwyrężył sobie rękę, która zaczęła krwawić. Stąd pochodzą te ślady, jakie oglądaliśmy na klamce i na schodach w pierwszy dzień śledztwa. Odbiegł od budynku na pięćdziesiąt metrów i położył się płasko na ziemi, aby go nie spostrzeżono. Uczynił to we właściwą porę, bo Glükowa po tych samych schodach zeszła na dół, posunęła się ostrożnie w głąb dziedzińca rozglądając się uważnie na około i z dala od budynku w trawie i chwastach porzuciła rewolwer. Potem zawróciła do domu i korzystając z zamieszania oraz pochłonięcia uwagi mojej, policji, straży i portiera osoba Wieruckiego i nadchodzącego rzekomo z fabryki Korca, opuściła budynek schodami frontowymi, aby nigdy już do niego nie wrócić.

— To bajka! — zawołał prokurator.

— Niestety prawda. Rewolwer został już znaleziony, prawdziwości więc tych słów łatwo będzie dowieść w dalszym śledztwie. Proszę, oto on.

Sierżant wyjął z kieszeni zwitek gazet, w które belgijska szóstka Glükowej została przez sędziego bardzo starannie zawinięta. Rozplątał sznurek i pokazał z daleka lekko już zardzewiałą broń, aby rozwiać ostatnie wątpliwości

d. c. n.

NAUKA MARKSA — LENINA

podstawą ideologiczną Zjednoczonej Partii Robotniczej

Referat Sekretarza Generalnego KC PPR — towarzysza Bolesława Bieruta na wspólnym posiedzeniu KC PPR i CKW PPS

Towarzysze!

Dzisiejsze wspólne obrady Komitetów Centralnych Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Partii Socjalistycznej otwierają okres bezpośrednich przygotowań do Kongresu Zjednoczeniowego, który połączy obie partie i zjednoczy polski ruch robotniczy. Nadaje to dzisiejszym obradom, towarzysze, szczególną wagę i określa ich charakter.

Historyczny Kongres

Możnaby powiedzieć, że kierownictwa obydwu partii rozpoczynają dziś wielkie dzieło Zjednoczenia, otwierając dyskusję w swych organizacjach partyjnych nad podstawami ideologicznymi i statutowymi przyszłej Partii Zjednoczonej, ustalając termin Kongresu Zjednoczeniowego i wzywając swe organizacje, aby przystąpiły do wyborów swych delegatów na ten Kongres, który stanie się wielkim wydarzeniem w dziejach polskiej klasy robotniczej i doniosłą chwilą w dziejach narodu polskiego.

Sądzę, że byłoby zbyteczne uzasadniać obszerniej niezwykłe i doniosłe znaczenie Kongresu Zjednoczeniowego partii robotniczych dla dalszego rozwoju Polski Ludowej. Było już na ten temat wiele wypowiedzi, a najdobitniejszą z nich będzie niewątpliwie sam Kongres. Któż zresztą potrafiłby mocniej wyrazić wagę i znaczenie Kongresu, niż uczyniła to polska klasa robotnicza, która na pierwszą wieść o Kongresie zareagowała nowym potężnym zrywem pracy, podchwytując hasło kopalni Zabrze—Wschód o przyśpieszenie wykonania planów produkcji i rozszerzenie ich przez dodatkowe osiągnięcia. Ta mobilizacja twórcza mas pracujących, która idzie poprzez zakady pracy, kopalnie, huty, fabryki, warsztaty, instytucje jest najlepszym potwierdzeniem stosunku tych mas do nowego etapu rozwojowego, w który wprowadza Polskę Ludową zjednoczenie klasy robotniczej.

Masy pracujące zdają sobie sprawę, że bez zjednoczenia politycznego klasy robotniczej nie można byłoby utrwalić, pogłębić i rozwinąć tego historycznego przełomu rewolucyjnego, który Polska przeżywa od chwili wyzwolenia.

Rozbicie ruchu robotniczego w okresie jego formowania się u schyłku ubiegłego stulecia wywołane było przenikaniem ideologii burżuazyjnej i jej agentur do nurtu robotniczego. Wyodrębnienie w tych warunkach rewolucyjnego ruchu było nie tylko uzasadnione, ale i konieczne dla uświadomienia politycznego i ideologicznego klasy robotniczej, dla jej oderwania się od rydwanu burżuazji.

W walce dwóch przeciwstawnych sobie nurtów ideologicznych: rewolucyjnego i reformistycznego — formował się stopniowo i usamodzielniał polityczny ruch klasowy proletariatu, który następnie krzepł, hartował się i umacniał w ogniu wielkich doświadczeń bojowych — własnych i międzynarodowych.

WKP(b) — partia nowego typu

W ciągu paru dziesiątków lat, aż do Wielkiej Rewolucji Proletariackiej w 1917 roku, ruch ten nie wykraczał w Polsce poza ramy samej klasy robotniczej, nie doceniał podstawowego znaczenia dla rewolucji sojuszu robotniczo-chłopskiego i walk narodowo-wyzwoleńczych. Mimo swych wielkich błędów, był to ruch rewolucyjny i chociaż spóźniony ideologicznie — był to ruch najbliższy bolszewikom rosyjskim. W najbardziej rozwiniętych krajach kapitalistycznych Europy, ruch robotniczy znajdował się ponadto pod przemożnym wpływem oportunizmu i reformizmu, a więc w stadium większego jeszcze spóźnienia ideologicznego — mimo formalnej jedności organizacyjnej.

Nowy charakter wielkiego ruchu rewolucyjnego najszerszych mas pracujących i uciskanych, któremu przewodzi klasa robotnicza, przybrał ruch robotniczy pod kierownictwem **LENINA**, zwalczając konsekwentnie i do końca oportunizm i reformizm. W ogniu trzech rewolucji — od burżuazyjno - demokratycznej rewolucji 1905 r., aż do zwycięskiej rewolucji proletariackiej w listopadzie 1917 roku — klasa robotnicza pod genialnym kierownictwem Lenina stała się natchnieniem rewolucyjnym, wodzem i hegemonem milionowych mas pracujących chłopstwa i narodów ujarzmionych w walce o wyzwolenie narodowe i społeczne. W tym sojuszu z najszerszymi masami pracującymi i w codziennej walce o ich hasła demokratyczne klasa robotnicza pod kierownictwem Lenina zdołała stworzyć potężną i rewolucyjną, zwartą i masową organizację — partię polityczną nowego typu, uzbrojoną do walki z oportunizmem, z obcymi klasowo wpływami idelogicznymi. Partia ta zdołała obalić i zdruzgotać potężną machinę carskiego aparatu władzy politycznej i obalić władzę burżuazji i obszarników, rozciągającą się na obszarze szóstej części globu, zdołała odeprzeć napór licznych, spieszących z pomocą kontrrewolucji rosyjskiej interwencji zbrojnych imperializmu, zdołała przetrwać wieloletnią blokadę sprzymierzonych przeciwko niej sił kapitalizmu międzynarodowego i na gruzach starego ustroju ucisku i wyzysku zbudować nowy ustrój społeczny — socjalizm.

Olbrzymie doświadczenie rewolucyjne rosyjskiej klasy robotniczej i jej partii politycznej nowego typu, kierowane przez wielkich jej wodzów nauczycieli i teoretyków — Lenina i Stalina — stały się dorobkiem międzynarodowego ruchu robotniczego i podstawą rozwinięcia teorii rewolucyjnej, którą stał się marksizm—leninizm. To jest marksizm odpowiadający zmienionym warunkom walki klasowej we współczesnej epoce imperializmu.

W oparciu o to doświadczenie, przyswajając sobie stopniowo w procesie zaostrzającej się walki codziennej — podstawy teorii rewolucyjnej w nieustannym ścieraniu się ze sobą dwóch przeciwstawnych nurtów: rewolucyjnego i reformistycznego — rozwijał się polski ruch robotniczy w okresie niepodległości państwowej Polski w latach 1918 — 1939. W twardych warunkach terroru i ofensywy faszystowskiej, w warunkach coraz trudniejszej walki mas robotniczych i chłopskich przeciwko systematycznemu spychaniu ich na coraz niższy poziom życiowy—rosło i wzmacniało się zrozumienie znaczenia sojuszu całego ludu pracującego miast i wsi, świadomość wielkiej wagi jednolitego frontu klasy robotniczej i mas pracujących w starciach z faszyzmem. Walka ta, oraz sukcesy budownictwa socjalistycznego w ZSRR przyśpieszały nietylko gnicie i bankructwo kapitalizmu, ale demaskowały również coraz wyraźniej rolę oportunizmu i reformizmu, jako agentury burżuazji i imperializmu w ruchu robotniczym.

Barbarzyński najazd hitlerowski na Polskę i Europę wysunął masy pracujące na czoło walki narodowo-wyzwoleńczej, która była równocześnie walką międzynarodowych sił ludowych z dziką nawałą faszyzmu Gorący patriotyzm i dążenie rewolucyjne mas pracujących stworzyły nową podstawę dla szerokiej konsolidacji sił ludowych w walce o niepodległość narodową i wyzwolenie społeczne. Dzięki pomocy i przyjaźni Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, którego armia wyzwoleńcza rozbiła hordy hitlerowskie, Polska i inne uciemiężone narody nie tylko odzyskały wolność, ale mogły też wkro

Dalszy ciąg na stronie 4-ej

Referat Sekretarza Generalnego CKW PPS — towarzysza Józefa Cyrankiewicza na wspólnym posiedzeniu KC PPR i CKW PPS

Dzisiejsze, piąte z kolei wspólne zebranie KC PPR i CKW PPS zbiera się w przededniu Kongresu Zjednoczeniowego partii robotniczych i otwiera okres przedkongresowy. Każde ze wspólnych zebrań Komitetów Centralnych znaczyło krok naprzód na drodze do zjednoczenia. Każde z tych zebrań pomagało poprzez dyskusje do zbliżenia ideologicznego. Zbliżenie zaś ideologiczne spowodowało klęskę tych wszystkich, którzy jednolity front pojmowali jedynie jako sojusz taktyczny, a więc byli w gruncie rzeczy przeciwnikami prawdziwego jednolitego frontu, a tym bardziej przeciwnikami jedności.

Zebranie dzisiejsze poświęcone jest już ostatecznemu tego zjednoczenia przygotowaniu. Mowa tu będzie o organizacji Kongresu Zjednoczeniowego i akcji przedkongresowej, o statucie i o akcji oczyszczania szeregów partyjnych. Odbywamy to zebranie w momencie, kiedy dobiega końca proces krystalizowania się ideologicznego podstaw naszego zjednoczenia. Mamy za sobą historyczne posiedzenie Plenum KC PPR, które stanowiło przełomowe wydarzenie w historii powojennej polskiego ruchu robotniczego i właściwy kierunek rozwojowy tego ruchu. W ślad za tym odbyła się pięciodniowa sesja Rady Naczelnej Polskiej Partii Socjalistycznej, gdzie dokonał się wielki rozrachunek nie tylko z dawną, niesławną przeszłością przedwojennej, reformistycznej i nacjonalistycznej PPS, ale i szczegółowy obrachunek błędów, wahań i omyłek dokonanych już w odrodzonej PPS. Plenum KC PPR stworzyło grunt ideologiczny i psychologiczny dla właściwego przebiegu Rady Naczelnej PPS. W sumie sierpniowe Plenum KC PPR i wrześniowa Rada Naczelna PPS, to największy wkład ideologiczny i polityczny naszego Zjednoczeznia.

Zjednoczona Partia Polskiej Klasy Robotniczej — partią marksistowsko-leninowską

Nie sposób sobie wyobrazić tego zjednoczenia bez owych dwóch posiedzeń.

Zjednoczona Partia Polskiej Klasy Robotniczej ma być za naszą wspólną wolą partią marksistowsko — leninowską, partią awangardy rewolucyjnej, prowadzącej klasę robotniczą i sprzymierzone z nią masy ludowe miast i wsi do walki o socjalizm. Wiemy, jednak, że proklamowanie zasad ideologicznych i organizacyjnych partii nie świadczy jeszcze, że partia istotnie będzie taką, jak chce program jej i statut. Od programów i statutów ważniejsze są elementy praktyki politycznej, skład klasowy partii, jej rzeczywiste oblicze polityczne i ideologiczne, urobione w akcji, sprawdzone w praktyce walki klasowej. Dlatego też nie wystarczało proklamować zasadniczych założeń ideologicznych i struktury organizacyjnej nowej partii, lecz trzeba było poddać zasadniczej analizie i próbie marksistowsko — leninowskiej cały dorobek obu naszych partii, aby zeń wyeliminować wszelkie elementy nierewolucyjne, nie marksistowskie, nie leninowskie, klasowo nam obce i wrogie lub przypadkowe. Trzeba było w drodze krytyki i samokrytyki ustalić kryteria złych i fałszywych podstaw ideologicznych i politycznych. Trzeba było wpoić w masy partyjne zrozumienie podstawowych wytycznych naszego marszu do socjalizmu poprzez nieubłaganą walkę z wrogiem klasowym, poprzez walkę z własnym wewnętrznym oportunizmem, niezdecydowaniem, tchórzostwem myślowym, skłonnością do zasklepienia się w oderwanych od życia i mas formułkach, z tendencją do biurokratyzowania się partii politycznej i wyradzania jej działaczy w urzędników.

Jeżeli potrzeba takiej dogłębnej rozprawy ideologicznej i politycznej, a potem organizacyjnej istniała w Polskiej Partii Robotniczej, to cóż dopiero mówić o naszej partii, o Polskiej Partii Socjalistycznej.

Walka o jedność — walką o rozgromienie prawicy i centryzmu w PPS

Odrodzona PPS wywodziła się ideologicznie z lewicowo-socjalistycznego odłamu przedwojennej PPS, który w czasie wojny wyodrębnił się organizacyjnie w RPPS. Ta właśnie RPPS stanowiła zawiązek ideologiczny i organizacyjny Odrodzonej PPS. Partia nasza od samego lubelskiego początku stanęła na gruncie rewolucyjnego, marksowskiego socjalizmu i wydała walkę reformistycznym nacjonalistycznym i oportunistycznym tradycjom dawnej P. P. S. Ale okazało się, że w procesie rozwojowym naszej partii, w okresie powojennym w naszej partii zachodziły obok zjawisk dodatnich także wyraźne procesy wsteczne, które hamowały rozwój rewolucyjnej świadomości w masach, które doprowadzały do wahań wśród kierownictwa — bardzo zresztą niejednolitego, a które nieraz rodziły nastroje prawicowe w aktywie partyjnym, które, wreszcie, godziły często w funkcjonowanie w trwałość jednolitego frontu.

Nie będę się tu zastanawiał nad historią tych lat Odrodzonej PPS, przypomnę tylko, że naczelnym zadaniem żywiołów jednolitofrontowych i jednościowych w naszej partii, które w końcu utwierdziły się silnie u steru kierownictwa partyjnego — była walka o konsekwentną realizację jednolitego frontu, o prawdziwą w wyniku tego realizację jedności, o doprowadzenie do zjednoczenia, o likwidację rozłamu w polskim ruchu robotniczym. Walka o jedność była zaś możliwa tylko jako walka z prawicą i centryzmem. W toku tej walki jednościowy trzon kierownictwa partyjnego przekonał się, że nie wystarczy prowadzić kampanii przeciwko prawicy w prasie i na zebraniach partyjnych, że niedość jest krytykować i obalać prawicowe poglądy, ale trzeba dotrzeć do źródeł tych błędów i trzeba uderzyć w ich twórców, rzeczników i nosicieli. Że trzeba się w tej walce wyzbyć wszelkiego pojednawstwa i wszelkiego kompromisu, powiedziałem, że uczyliśmy się w toku tej walki. Uczyliśmy się na praktyce polskiej rzeczywistości, na praktyce sytuacji międzynarodowej i na wzorach, czerpanych z działalności WKP(b) nowych pojęć o roli partii — jako awangardy klasy robotniczej i kierowniczki walki klasowej, a nie partii współczynnika i wypadkowej żywiołowych odruchów rewolucyjnych, albo najrozmaitszych nastrojów, będących znowu wypadkową działania najrozmaitszych, wstecznych często sił społecznych.

A jeżeli partia — awangarda i partia — kierowniczka — to podstawowym warunkiem stało się, aby to była JEDNA PARTIA wyrosła z ideologicznej jedności klasy robotniczej, wyrosła z przezwyciężenia wieloletniego rozłamu, które mogło nastąpić jedynie w wyniku całkowitego rozgromienia oportunizmu i reformizmu, w wyniku rozgromienia prawicy socjalistycznej i decydującego odrzucenia wpływów ideologii drobnomieszczańskiej i burżuazyjnej na część klasy robotniczej, w szczególności na naszą partię.

(Dalszy ciąg na str. 4-ej)

NAUKA MARKSA — LENINA

podstawą ideologiczną Zjednoczonej Partii Robotniczej

Referat Sekretarza Generalnego KCPPR — towarzysza Bolesława Bieruta na wspólnym posiedzeniu KC PPR i CKW PPS

(Dalszy ciąg ze str. 3-ciej)

czyć na drogę głębokich społecznych przeobrażeń rewolucyjnych. Tylko w warunkach tych przeobrażeń rewolucyjnych polski ruch robotniczy mógł dojrzewać wewnętrznie do pełnego zjednoczenia politycznego.

Walka z oportunizmem i reformizmem utorowała drogę do zjednoczenia ruchu robotniczego w Polsce

Historyczna droga rozwoju politycznego polskiej klasy robotniczej od Wielkiego Proletariatu — pierwszej rewolucyjnej partii robotniczej — poprzez późniejsze rozbicie ruchu na dwa podstawowe nurty, które ścierały się z sobą na przestrzeni 60-ciu lat — aż do obecnego nowego etapu, w którym dojrzały warunki do całkowitego i ostatecznego zjednoczenia politycznego klasy robotniczej — to droga, która występuje dziś niezwykle jasno i pouczająco. wskazuje ona, że pełne usamodzielnienie ideologiczne i polityczne najszerszych mas pracujących w warunkach władzy burżuazyjnej dokonać się nie może. Ustrój kapitalistyczny, uzależniając od siebie masy pracujące w sensie ekonomicznym, posiada również możliwości oddziaływania ideologicznego przez popieranie tendencji reformistycznych i oportunistycznych wewnątrz ruchu robotniczego. Oportunizm i reformizm są podstawową formą i najszerszym wyrazem podporządkowania politycznego części klasy robotniczej interesom kapitalizmu. — Obalenie władzy burżuazyjnej podrywa korzenie ekonomiczne reformizmu i pozwala na szybsze przezwyciężenie jego wpływów ideologicznych na masy pracujące.

Ale te wpływy ideologiczne nie znikają bynajmniej odrazu i automatycznie z chwilą zdobycia władzy politycznej przez lud pracujący. Źródłem oportunizmu, wielkim rezerwuarem przeżytków ideologicznych ustroju kapitalistycznego są również szerokie warstwy drobnomieszczańskie, które pozostają w nowym układzie sił społecznych i oddziaływują nadal na nowe stosunki społeczne. Nieustanna, uporczywa walka z przeżytkami ideologicznymi starego ustroju społecznego — to podstawowy warunek utrwalenia, pogłębienia i dalszego rozszerzania rewolucyjnych osiągnięć klasy robotniczej i całego ludu pracującego. — Wzmocnienie tej walki — oto zasadnicza platforma, na której urzeczywistnia się dziś całkowite i ostateczne zjednoczenie polityczne polskiej klasy robotniczej.

Marksizm-leninizm — fundamentem Zjednoczonej Partii Robotniczej

Wynika z tego, że nowa Zjednoczona Partia Klasy Robotniczej nie może być i nie będzie tylko zwykłym, mechanicznym zsumowaniem liczbowym dotychczasowych sił organizacyjnych Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Partii Socjalistycznej. Zjednoczona Partia będzie Partią nowego wyższego etapu walki społecznej, Partią o nowych zadaniach. Ma ona wzmocnić świadomość i energię twórczą mas pracujących w celu utrwalenia, pogłębienia i rozszerzenia dotychczasowych zdobyczy społecznych ludu pracującego Polski, ma poprowadzić te masy do dalszej rozbudowy i umocnienia fundamentów socjalizmu. Te nowe zadania może wypełnić tylko partia o jasnej i zdecydowanej ideologii rewolucyjnej, partia nieubłaganej walki ze spuścizną ideologiczną starego ustroju, partia stojąca twardo na gruncie teorii i praktyki marksizmu — leninizmu.

Tylko taka partia potrafi natchnąć nowym zapałem twórczym szerokie masy pracujące miast i wsi, wzbudzić w całym narodzie wolę do czynu i jasną świadomość wielkich przeobrażeń demokratycznych w walce o sprawiedliwość społeczną, świadomość przemian, które torują narodowi nową — pewniejszą i wspanialszą — twórczą drogę rozwoju.

W polskim ruchu robotniczym zachodzi dziś proces głębokiego wewnętrznego przeobrażenia. Bez tego wewnętrznego procesu zjednoczenie ideowe klasy robotniczej byłoby tylko powierzchowne i złudne, zaś zjednoczona partia nie byłaby przygotowana do wypełnienia zadań, które ją oczekują. W roku 1917 Lenin mówił o swojej partii, że jest ona rozumem, honorem i sumieniem naszej epoki.

Wiemy dziś jak głęboką była ta ocena Lenina w stosunku do WKP (b). Zjednoczona Partia Polskiej Klasy Robotniczej, wzorując się na wielkich doświadczeniach WKP (b) i przyswajając sobie głęboką naukę marksizmu — leninizmu może stać się i stanie się niewątpliwie rozumem, honorem i sumieniem nowego etapu dziejów, które przeżywa naród polski. Zależy to tylko od stanu wewnętrznego samej partii.

> **„We wszystkich podstawowych zagadnieniach naszej polityki wewnętrznej i zewnętrznej — mówił Stalin — kierowniczą rolę sprawowała Partia. I tylko dlatego mieliśmy sukcesy w naszej polityce wewnętrznej i zagranicznej. Dlatego sprawa składu Partii, jej poziomu ideowego, kadrów Partii, jej umiejętności kierowania wysuwaniem zagadnień budownictwa gospodarczego i radzieckiego, jej ciężaru gatunkowego w klasie robotniczej i wśród chłopstwa, wreszcie jej stanu wewnętrznego wogóle — jest podstawowym zagadnieniem naszej polityki. (Stalin — Dzieła T. VII).**

W naszych obecnych warunkach słowa te nabierają szczególnej aktualności. Zagadnienia stanu wewnętrznego Zjednoczonej Partii, jej składu, jej kadr, jej poziomu ideologicznego, jej umiejętności kierowania sprawami budownictwa gospodarczego i państwowego, jej roli, wagi i autorytetu wśród mas pracujących, winny stać się podstawową troską, naczelnym problemem naszych wysiłków organizacyjnych, naszej polityki, jest to również czołowe zadanie akcji przygotowawczej do Kongresu Zjednoczeniowego, który otwiera dziś połączone Plenum Komitetów Centralnych obu partii.

Im pełniejszą i głębszą będzie krytyka i samokrytyka błędów ideologicznych, im bardziej zdecydowaną i ostrą będzie walka z odchyleniami od zasadniczej linii partii — tym wyższy będzie poziom ideowy partii, tym lepszy jej stan wewnętrzny, tym większy jej autorytet wśród mas pracujących.

Przed Kongresem Zjednoczeniowym

Akcji przygotowawczej do Kongresu Zjednoczeniowego towarzyszyć będzie dalsza akcja oczyszczania szeregów partyjnych od elementów obcych i przypadkowych, które przedostały się do obu partii w okresie ich masowego wzrostu, przy osłabieniu czujności ideologicznej i braku istotnych wymagań, jakie stawiać musi awangarda rewolucyjna wobec własnych swych szeregów. O przebiegu tej akcji oczyszczającej będzie mowa w specjalnym punkcie porządku dziennego, poświęconym tej sprawie. Pragnę zwrócić tylko uwagę, że akcja przygotowawcza do Kongresu Zjednoczeniowego nie tylko nie powinna osłabić akcji oczyszczającej, ale przeciwnie — nadać jej głębsze tło ideowe, podnieść jej poziom, powiązać ją z dyskusją programową i statutową, z zadaniami, które wysuwa przed partią, przed klasą robotniczą i masami pracującymi nowy etap rozwojowy.

Wobec tej wyjątkowej uwagi i aktywności twórczej, którą ujawniają masy pracujące naszego kraju w okresie przygotowań do Kongresu Zjednoczeniowego i w związku z tym zjednoczeniem — obie partie muszą jeszcze bardziej wzmóc swą aktywność i swój wysiłek propagandowy.

Rośnie rola partii i mas pracujących w państwie

Należy uświadomić całej partii, klasie robotniczej i masom pracującym wielkie znaczenie zjednoczenia klasy robotniczej jako przejścia do nowego, wyższego etapu naszej REWOLUCJI społecznej, przejścia do dalszej rozbudowy gospodarczej Polski, do budowy fundamentów socjalizmu, to znaczy rozbudowy unarodowionej i planowej gospodarki, opartej o wyższe podstawy techniczne i organizacyjne, o nowe, niespotykane w dawnych warunkach tempo wzrostu sił wytwórczych i wzrostu produkcji.

(Dalszy ciąg na str. 5-tej)

Referat Sekretarza Generalnego CKW PPS — towarzysza Józefa Cyrankiewicza na wspólnym posiedzeniu KC PPR i CKW PPS

(Dalszy ciąg ze str. 3-ciej)

W toku tych nowych doświadczeń okazało się, że i partie lewicowo-socjalistyczne nie zawsze umieją się dostatecznie silnie i skutecznie obronić przed przenikaniem wrogich ideologii.

Źródło niebezpieczeństwa odradzania się tendencji prawicowych w partiach lewicowo-socjalistycznych

Mamy tego dowód w perypetiach Włoskiej Partii Socjalistycznej, w trudnościach lewicy socjalistycznej we Francji, a widzimy co się pod firmą lewicowego socjalizmu działo podczas kongresu czeskiej socjalnej demokracji w Brnie i co się w tej partii działo w Pradze, w dniach lutowych.

Sami u siebie widzieliśmy także bardzo wyraźnie i jasno, jaki wachlarz poglądów i teorii może się mieścić i szerzyć w ramach partii lewicowo-socjalistycznej. I widzieliśmy także, ile z tych teorii czy teoryjek doprowadzonych do ostatecznych konsekwencji mogłoby w pewnych okolicznościach, rozsadzić jednolity front — i ciężką kłodą położyć się na drodze do jedności.

Wpłynęło to po pierwsze: z niecałkiem przezwyciężonego dziedzictwa po reformistycznej i nacjonalistycznej przedwojennej PPS.

P o d r u g i e: z faktu, że szereg działaczy lewicowo-socjalistycznych uważał, że wystarczy odżegnywać się od Pużaka i Zaremby, aby nie być prawicowym socjalistą, wtedy kiedy sprawdzianem lewicowości był stosunek do prawicy nie z roku 1936 lub 1945, ale stosunek do realizacji zadań politycznych jednolitego frontu, a potym jedności.

P o t r z e c i e: z faktu niemożności skrystalizowania ideologii lewicowo - socjalistycznej wypływać musiało niezrozumienie roli partii jako awangardy, a pojmowanie partii jako terenu ścierania się różnych poglądów. Z tego wynikała w konsekwencji niejednolitość w kierownictwie i podatność na penetrację obcych wpływów ideologicznych. Z tego wynika jako reguła, STAŁE NIEBEZPIECZEŃSTWO ODRADZANIA SIĘ PRĄDÓW PRAWICOWYCH W PARTIACH LEWICOWO-SOCJALISTYCZNYCH, JEŻELI NIE ZMIERZAJĄ ONE KONSEKWENTNIE, W TEMPIE WYZNACZONYM PRZEZ WARUNKI, KU JEDNOŚCI KLASY ROBOTNICZEJ, JEŻELI USIŁUJĄ POSUWAĆ SIĘ NAPRZÓD RÓWNOLEGLE, A NIE IDEOLOGICZNIE ZBIEŻNIE KU PARTIOM KOMUNISTYCZNYM.

Z tego wynika wreszcie, że JEDNOŚĆ IDEOLOGICZNA I ORGANIZACYJNA JEŻELI NIE MA BYĆ PÓŹNIEJ ROZBITA OBCYMI KLASIE ROBOTNICZEJ ELEMENTAMI IDEOLOGICZNYMI, DOKONYWAĆ SIĘ MUSI NA PLATFORMIE MARKSIZMU-LENINIZMU.

Marksizm-leninizm platformą zjednoczenia ruchu robotniczego w Polsce

Dopiero przyjęcie przez obie partie marksizmu-leninizmu jako platformy zjednoczenia ruchu robotniczego w Polsce oznacza ideologiczną jedność klasy robotniczej, oznacza istotne przezwyciężenie rozłamu, oznacza rozgromienie oportunizmu i reformizmu, oznacza decydujące odrzucenie wpływów ideologii drobnomieszczańskiej i burżuazyjnej na klasę robotniczą.

I na tym polega historyczny i przełomowy sens zjednoczenia, którego kalendarzowy termin wyznaczy obecne nasze posiedzenie.

Wrześniowa Rada Naczelna PPS dokonała ostatecznego wyciągnięcia wniosków z szeregu poprzednich aktów politycznych, wyznaczających drogę rozwojową Odrodzonej PPS. Zasadniczo droga ta szła ku coraz bliższej jedności obu odłamów polskiego ruchu robotniczego, ku ich zjednoczeniu. Wytyczały ją takie akty polityczne, jak:

Umowa o jedności działania z 29 listopada 1946 r., która wyraźnie stwierdziła, że cel naszej współpracy stanowi jedność organiczna.

Kongres wrocławski, który poprzez ratyfikację umowy o jedności działania i swoje uchwały ustalił ostatecznie, że jednolity front nie jest manewrem taktycznym, lecz zasadniczą polityką partii, kroczącej do zjednoczenia.

17 marca 1948 r., kiedy rzucone zostało hasło, że wchodzimy w etap przygotowania jedności organicznej.

Centralny aktyw PPS z 17 lipca, na którym sformułowane zostały wytyczne walki klasowej o Polskę Socjalistyczną, z odrzuceniem błędnych teorii o pokojowym wrastaniu demokracji ludowej w socjalizm i zamieraniu walki klas.

Wrześniowa Rada Naczelna PPS stanowi klamrę ujmującą te wszystkie akty polityczne i jej uchwały są instrumentem bezkompromisowej walki o ich całkowitą realizację. Bez pojednawstwa i bez fałszywego sentymentu do tradycji, wrześniowa Rada Naczelna wytyczyła drogi rozprawienia się z tym wszystkim i tymi wszystkimi, którzy hamowali nasz pochód do jedności i opóźniali rewolucyjną jedność polskiej klasy robotniczej.

Zagadnienie walki z prawicą stanęło w całej rozciągłości przed całą naszą partią. Do walki tej wciągnięto całą masę partyjną, wprzęgając do niej najniższą komórkę patyjną — koła. Jawnie i otwarcie przedstawiono całej masie partyjnej istotę i doniosłość walki o czystość ideologiczną, polityczną i klasową naszego ruchu.

Akcja ta napewno nie wszędzie przebiega jednakowo, napewno ma swoje wady i usterki, które winny być skorygowane, ale rezultaty jej już dziś są niewątpliwe, kierunek jest wyznaczony, a rozmach uderzenia w prawicę i akcja czyszczenia szeregów w dalszym ciągu nie może być zmniejszona.

I to jest także nasz wkład do jedności polskiego ruchu robotniczego. Troska o czystość ideologiczną i organiczną przyszłej Zjednoczonej Partii przenika obie nasze partie. Ale nasza czujność na tym odcinku musi być znacznie większa.

Zjednoczona Partia nawiązuje do tradycji „Proletariatu", SDKP i L, KPP i rewolucyjnego odłamu PPS

Zjednoczona Partia Polskiej Klasy Robotniczej będzie kontynuatorem wielkiej tradycji rewolucyjnej narodu polskiego. Zrodzona z tradycji „Wielkiego proletariatu", SDKP i L, KPP i lewicowego, rewolucyjnego odłamu PPS — Zjednoczona Partia sięga swymi tradycjami do wszystkich wyzwoleńczych ruchów ludu polskiego. Równocześnie zaś Zjednoczona Partia łączy w sobie te tradycje polskiej przeszłości rewolucyjnej z tradycjami walk międzynarodowego proletariatu. Staje w jednym szeregu z partiami rewolucyjnymi całego świata, staje u boku WKP(b), jako tej partii, która jest naszym przewodnikiem w walce o socjalizm.

Łącząc w sobie polskie i międzynarodowe tradycje wolnościowe Zjednoczona Partia obejmuje w spadku po PPR i odrodzonej PPS kierownictwo losów polskiej rewolucji. Staje na czele tej walki, która od tylu pokoleń prowadzi polskie masy ludowe. Rok 1944 przyniósł Polsce wyzwolenie z jarzma hitlerowskiego, wyzwolenie które zawdzięczamy zwycięstwu Armii Radzieckiej. Moment tego wyzwolenia klasa robotnicza wyzyskała dla ustanowienia rządu ludowego i zbudowania na gruzach kapitalizmu, obszarnictwa i faszyzmu — ustroju demokracji ludowej. Dziś stoi przed nami zadanie dalszego prowadzenia walki klasowej w demokracji ludowej, aby w rezultacie tej walki wyrósł w naszym kraju ustrój socjalistyczny.

Orężem podstawowym klasy robotniczej w tej walce będzie właśnie Zjednoczona Partia. Bierze ona na siebie odpowiedzialność za Polskę Ludową, za rewolucję polską, za bezpieczeństwo i pokój naszego kraju, za jego dobrobyt i szczęście, za jego rozwój i postęp, za jego socjalistyczną przyszłość. Nigdy jeszcze w dziejach naszego kraju nie było partii, któraby wzięła na swe barki odpowiedzialność tej miary i tej wagi. Nigdy jeszcze żaden ruch polityczny w naszym kraju nie miał jednocześnie tak wspaniałych warunków realizacji takich zamiarów. Tym większą jest nasza odpowiedzialność wobec mas robotniczych i wobec całego Narodu Polskiego.

(Dalszy ciąg na str. 5-tej)

NAUKA MARKSA — LENINA

podstawą ideologiczną Zjednoczonej Partii Robotniczej

Referat Sekretarza Generalnego KC PPR — towarzysza Bolesława Bieruta na wspólnym posiedzeniu KC PPR i CKW PPS

(Dokończenie ze str. 4-tej)

Należy uświadomić całej partii, klasie robotniczej i masom pracującym, że zjednoczenie partii robotniczych oznacza podniesienie roli i znaczenia partii w klasie robotniczej, a wraz z tym roli klasy robotniczej wśród mas pracujących, oraz roli i znaczenia całego ludu pracującego w narodzie i w państwie. Tylko Zjednoczona Partia Robotnicza, która nakreśla jasne kierunki i perspektywy rozwojowe, przewiduje prawidłowo bieg wydarzeń, organizuje wysiłek twórczy mas pracujących, przejawia najgłębszą troskę o potrzeby materialne i kulturalne ludu pracującego, umie zabezpieczyć stały i systematyczny wzrost dobrobytu i kultury narodu — podniesie wysoko swój autorytet wśród milionów prostych ludzi, pozyska ich całkowitą ufność i uznanie.

Należy uświadomić całej partii, klasie robotniczej i masom pracującym, że zjednoczenie partii robotniczych stwarza nową podstawę konsolidacji wszystkich stronnictw obozu demokratycznego i całego narodu na podstawie budownictwa ustroju pełnej sprawiedliwości społecznej — ustroju socjalistycznego. Program budownictwa socjalistycznego — to program usunięcia z życia społecznego wszelkich przejawów krzywdy i wyzysku, to program wyciągnięcia milionowych mas chłopstwa pracującego z nędzy, ciemnoty i upośledzenia gospodarczego i kulturalnego, to program wyrównania przeciwieństwa między wsią i miastem, to program zniesienia podziału ludzi na uprzywilejowanych i upośledzonych, to program oparcia rozwoju społecznego na dążeniach postępowych człowieka i nowoczesnych podstawach nauki, to program walki o pokój i braterstwo narodów, o unieszkodliwienie ciemnych sił wstecznictwa i zwyrodniałych dążeń imperializmu.

Walka o realizację tych zasad — zasad pełnego wyzwolenia człowieka i podniesienia jak najwyżej jego godności, jego najszlachetniejszych pobudek moralnych i etycznych, jego dążeń i natchnień twórczych — może i powinna zjednoczyć naród polski, który w olbrzymiej swej większości żywił uznanie dla tych zasad i nieraz dowiódł w swych dziejach gotowości do najwyższych poświęceń dla ich urzeczywistnienia.

Należy uświadomić całej partii, klasie robotniczej i masom pracującym, że przynależność do partii — to nie przywilej, lecz najwyższy obowiązek społeczny, obowiązek poświęcenia wszystkich sił sprawie ogólnorobotniczej i ogólnonarodowej, sprawie wyzwolenia człowieka, sprawie socjalizmu. Członek partii musi być wzorem najofiarniejszego bojownika swojej klasy i gorącego patrioty swego narodu, winien być opiekunem, doradcą i przewodnikiem mas pracujących w swym środowisku, cieszyć się pełnym zaufaniem zarówno towarzyszy, jak i bezpartyjnych, prostych ludzi, którzy winni czuć w nim i widzieć swego orędownika.

Wybierajmy na Kongres Zjednoczeniowy najlepszych towarzyszy

Wreszcie należy uświadomić wszystkie organizacje partyjne, że przystępując do wyboru delegatów na Kongres Zjednoczeniowy, winny dokonać tego wyboru z pośród najlepszych, najświatlejszych, najbardziej oddanych partii i ludowi pracującemu towarzyszy, winny wybrać tych, którzy są rozumem, dumą i sumieniem swojej organizacji partyjnej. Kongres Zjednoczeniowy — to wielki, uroczysty i przełomowy moment w dziejach polskiego ruchu robotniczego, a więc również w przeżyciach każdego towarzysza i każdego człowieka pracującego. Otwierając okres przygotowań do Kongresu, uczyńmy wszystko, aby ten Kongres wypadł godnie, aby stał się naszą chlubą, aby stał się wspaniałym pomnikiem dotychczasowych bohaterskich dziejów polskiej klasy robotniczej i wstępem do nowych twórczych osiągnięć i zwycięstw narodu.

Referat Sekretarza Generalnego CKW PPS — towarzysza Józefa Cyrankiewicza na wspólnym posiedzeniu KC PPR i CKW PPS

(Dokończenie ze str. 4-tej)

Zjednoczona Partia bierze na swe barki kierownictwo polskiej rewolucji, pozostając w nieustającym, ścisłym kontakcie z masami robotniczymi, działając pod ich stałą kontrolą, jak najściślej z nimi związana.

Zjednoczona Partia przodującą siłą narodu

Zjednoczona Partia jest partią klasy robotniczej, przodującej siły narodu. Ale równocześnie Zjednoczona Partia jest najwierniejszym sojusznikiem mas biednego i średniego chłopstwa, mas inteligencji pracującej — tych wszystkich, którzy własną pracą zarobkują na swe utrzymanie. Zjednoczona Partia bierze na siebie troskę o poprawę bytu tych mas, staje się ich obrońcą przed wyzyskiem, krzywdą i niesprawiedliwością, walczy o ich całkowite wyzwolenie.

Zjednoczona Partia jest partią marksistowsko — leninowską, rewolucyjną i międzynarodową i dlatego jest równocześnie najpełniejszą wyrazicielką interesów narodowych Państwa Polskiego, jest rzecznikiem jego niepodległości, strażnikiem bezpieczeństwa i granic i wyrazicielem polskiej racji stanu. Zjednoczona Partia wyznacza politykę zagraniczną państwa polskiego, wiążąc ją najściślej z obozem postępu i pokoju, z obozem walki o niepodległość narodów i ich bezpieczeństwo, obozem, którego ośrodek stanowi Związek Radziecki i kraje demokracji ludowej, a naturalnym sojusznikiem są milionowe rzesze mas pracujących i ludów uciskanych całego świata.

Jedność polskiego ruchu robotniczego przyspieszy zwycięstwo socjalizmu w Polsce

Zjednoczona Partia jest partią walki klasowej. Prowadzi tę walkę w imię interesu klasy robotniczej i mas pracujących przeciwko przeżytkom kapitalizmu w Polsce, zmierzając konsekwentnie ku socjalizmowi.

Zjednoczona Partia podejmuje walkę o nową kulturę w Polsce, o kulturę ludową i socjalistyczną. Ale równocześnie przejmuje cały dorobek kulturalny wieków minionych, pragnąc skarby kultury polskiej udostępnić najszerszym masom ludowym.

Zjednoczona Partia skupia w swych szeregach najbardziej politycznie uświadomione i wyrobione elementy klasy robotniczej i biednego chłopstwa i inteligencji pracującej. Członkowie jej stanowią awangardę polskiej rewolucji. Nie roszczą sobie prawa do żadnych przywilejów. Biorą na siebie obowiązki wielokrotnie większe, aniżeli ciążą na każdym obywatelu. Dlatego do Zjednoczonej Partii wejść powinni tylko ci, którzy czują się na siłach sprostać tym obowiązkom walki i tylko ci, którzy dojrzeli politycznie do partii marksistowsko — leninowskiej.

Klasa robotnicza całej Polski już dziś zdaje sobie sprawę z przełomowego, historycznego znaczenia jedności, która zbliża się ku realizacji.

Dowodem tego są setki uchwał i rezolucji podejmowanych przez robotników w całej Polsce. Najistotniejszym tych uchwał znaczeniem jest to, że nie są one papierowe, że robotnicy piszą je cyframi zwiększonej produkcji. Więcej węgla, więcej stali, więcej lokomotyw, więcej tkanin, więcej wszelkiego rodzaju produktów, więcej pracy — oto jest wiano — oto jest posag, który klasa robotnicza niesie jedności — oto jest fundament na którym jedność ta będzie rosła.

Ta wspaniała akcja przedkongresowa z każdym dniem potężnieje. W okresie kongresu przerodzi się ona w ogromną żywiołową manifestację jedności całej polskiej klasy robotniczej.

Jedność polskiego ruchu robotniczego przyśpieszy zwycięstwo socjalizmu w naszym kraju, wzmocni międzynarodowy front walki o socjalizm, walki kórą prowadzi ruch robotniczy pod przewodnictwem Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików).

Postrach wrogom wewnętrznym i zewnętrznym, siłę, zdecydowanie rewolucyjną walkę o socjalizm — oto co niesie nasza Zjednoczona Partia swojemu narodowi, swojej klasie robotniczej, międzynarodowemu obozowi postępu, pokoju i socjalizmu.

Drugi turnus wspólnego szkolenia PPR i PPS

Organizacje partyjne obu partii robotniczych mają ostatnio bardzo wiele pracy. Jeszcze odbywają się zebrania kół poświęcone oczyszczeniu szeregów partyjnych od elementów wrogich i klasowo obcych, a już ropoczyna się wielka kampania wyborów delegatów na konferencje fabryczne i dzielnicowe, w dalszym etapie — na konferencje miejskie, by wreszcie wybrać delegatów na zjazdy partyjne i Kongres Zjednoczeniowy.

A jednak w okresie tego największego nasilenia prac organizacyjnych obie partie nie zapomniały o swych sprawach codziennych i o swym stałym obowiązku szkolenia dojrzałego partyjnie i uświadomionego aktywu partyjnego.

W całym kraju rozpoczyna się **drugi turnus wspólnego szkolenia i przed dwoma** dniami rozpoczął się również w Łodzi.

Należy stwierdzić, że w Łodzi tym razem rozmach nowych kursów jest ogromny. Po raz pierwszy w dziedzinie wspólnego szkolenia został dokonany tak wielki krok naprzód: zorganizowano — lub są w trakcie organizacji — 50 kursów w zakładach pracy i przy dzielnicach partyjnych, i po raz pierwszy kursy obejmują tak wielką ilość osób — 3500 członków PPR i PPS.

Należy odnotować na dobro Komisji Szkoleniowej, że tym razem dobór kandydatów został dokonany lepiej, niż na kursie poprzednim. Na kursy zostali skierowani dziesiętnicy, członkowie egzekutyw kół, sekretarze i duża ilość szeregowych członków partii, którzy wykazali zainteresowanie kursem i chęć uczestniczenia w nim.

Uniknięto tym razem błędu wyznaczania słuchaczy niejednokrotnie bez ich zgody lub bez uwzględnienia ich warunków życiowych i możliwości uczenia się na kursie. Obecny, słuszny sposób doboru daje rękojmię, że do końca kursu frekwencja będzie dostatecznie duża. Słusznie też zrobiono, że obecnie kurs odbywa się tylko 1 raz w tygodniu, daje to kursantom możność dokładniejszego zaznajamiania się z przerabianym materiałem, pozwala im w ciągu tygodnia przemyśleć omawiany temat i wrócić do niego w formie pracy piśmiennej, w formie odpowiedzi piśmiennej na zadawane pytania.

Program kursu obejmuje 10 wykładów na tematy dotyczące najaktualniejszych zagadnień polskiego i międzynarodowego ruchu robotniczego i najważniejszych kwestii, związanych ze stanem obecnym i perspektywami Polski Ludowej.

Oto tematy: **Dwa nurty w międzynarodowym ruchu robotniczym. Z dziejów polskiego ruchu robotniczego. ZSRR — kraj socjalizmu. Czego nas uczy historia WKP (b)?. Gospodarka Polski i drogi jej rozwoju. Drogi rozwojowe wsi polskiej. Partia — czołowy oddział klasy robotniczej i narodu. Treść klasowa państwa demokracji ludowej. Polska na tle sytuacji międzynarodowej. Tezy programowe Zjednoczonej Partii Klasy Robotniczej Polski.**

* * *

W wielu zakładach pracy zajęcia już się rozpoczęły, we wszystkich pozostałych rozpoczną się w najbliższych dniach.

Sporo trudności musiały pokonać komisje szkoleniowe i kierownictwo kursów. Istnieje natomiast jedna, trudność zasadnicza, która dotychczas nie została pokonana. Jest nią brak wykładowców. W zasadzie każdy kurs musi mieć trzech stałych wykładowców, z których każdy winien obsłużyć kurs jeden raz na trzy tygodnie. Są dzielnice, które poradziły sobie ze znalezieniem kadr wykładowców. Tak na przykład dzielnice Śródmieście, Górna-Lewa i Śródmiejska-Lewa w zasadzie już obsadziły kursy wykładowcami. Są jednak dzielnice, które zorganizowały kursy a dotąd nie mają wykładowców. (Górna i Górna-Prawa), ale co gorsza — są dzielnice, kóre dotychczas wcale nie zorganizowały kursów, jak Ruda Pabianicka i Bałuty.

Jak zaradzić temu?. Wydaje się nam, że aktyw łódzki obu partii jest jeszcze o tyle bogaty, by móc dostarczyć wszystkim kursom potrzebnych 150 — 200 wykładowców. Leży w obowiązku sekretarzy partyjnych przy pomocy Wydziałów Propagandy PPR i PPS znaleźć tych ludzi i zobowiązać ich do tej ważnej pracy partyjnej. I mimo nawału ważnych prac organizacyjnych o wielkiej doniosłości partyjnej — o szkoleniu zapominać nie wolno, a całkowita opieka organizacji partyjnych — Łódzkiej, dzielnicowych i fabrycznych musi być zapewniona.

A. P.

Robotnicy Państwowej Fabryki Zapałek

odpowiadają na apel górników Zabrze

Hasło rzucone przez górników kopalni Zabrze-Wschód znalazło żywy oddźwięk wśród załogi Państwowej Fabryki Zapałek w Sianowie.

Robotnicy i pracownicy Państw. Fabryki Zapałek w Sianowie woj.. szczecińskie, poruszeni radosną wieścią o zbliżającym się Kongresie Zjednoczeniowym Partii Klasy Robotniczej plan trzech ubiegłych kwartałów wykonali przedterminowo z nadwyżką produkcji na dzień 30 września w ilości 2,300,000 pudełek zapałek i zobowiązali się **wykonać plan roczny do 20 listopada br, a** do dnia Kongresu Zjednoczeniowego Polskiej Klasy Robotniczej, który odbędzie się dnia 8 grudnia br., dać ponad plan jeszcze **12.000.000 pudełek zapałek.**,

B. Lubicz

Przygotowania w Związku Radzieckim

do obchodu rocznicy Wielkiej Rewolucji

W nadchodzącą niedzielę naród radziecki obchodzić będzie rocznicę Rewolucji socjalistycznej. W dniu tym na sztandarach radzieckich wypisane będą hasła, głoszące solidarność i przyjaźń dla ludów całego świata, dążących do demokracji i socjalizmu. Z okazji tych wielkich uroczystości, poszczególne organizacje na całym obszarze Związku Radzieckiego przygotowują własne transparenty, zaopatrzone w hasła odpowiadające działalności i celom tych organizacji. Liczne z tych haseł wyrażają wezwanie do załóg fabrycznych o doskonałe opanowanie znajomości nowych maszyn, inne wzywają do spotęgowania czujności wobec niebezpieczeństwa demagogicznych haseł, głoszonych przez zachodnich podżegaczy wojennych, inne jeszcze wyrażają niezłomną wolę zwiększenia produkcji w zakresie dóbr pokojowych oraz wiarę w ostateczne zwycięstwo komunizmu

Młodzież łódzka

w 30-lecie Komsomołu

W związku z przypadającą na dzień 29. 10. b. r. rocznicą trzydziestolecia Komsomołu, odbyło się na terenie naszego miasta szereg uroczystych akademii, w których wzięły udział liczne rzesze Z. M. P.-owców.

Dnia 24 ub. m. odbyła się w kinie „Bałtyk" centralna akademia z udziałem około 600 aktywistów Z. M. P., Z. H. P. i S. P. Ponadto zorganizowane zostały następujące akademie dzielnicowe: dnia 30. 10. w P. Z. P. B. Nr. 2 z udziałem członków dzielnic: Staromiejskiej, Śródmieścia Prawego, Bałut i PZPB Nr. 2 w sumie około 500 osób; w Rudzie Pabianickiej około 400 osób; w P. Z. P. B. Nr. 5 — 350 osób; dnia 31. 10. w P. Z. P. B. Nr. 3 z udziałem członków dzielnic: Górnej, Górnej Prawej i P. Z. P. B. Nr. 3 — około 400 osób; dnia 3. 11. w P. Z. P. B. Nr. 1,w której udział brali członkowie dzielnic: Górnej Lewej, Widzewa, i P. Z. P. B. Nr. 1 — ponad 500 osób. Z referatów o Komsomole młodzież nasza dowiedziała się o walce i pracy tej awangardy młodzieży radzieckiej. Zapoznaliśmy się z wielkim dorobkiem W. L. K. S. M. Zapoznanie się z dorobkiem i doświadczeniami W. L. K. S. M. pozwoli nam na wykorzystanie tych doświadczeń w walce o Polskę Socjalistyczną.

W depeszach i listach Z. M. P.-owcy przesłali braterskie pozdrowienia komsomolskie młodzieży w dniu Jej święta.

O. R.

W rocznicę Wielkiej Rewolucji

W dniu 6 listopada br. odbędzie się w świetlicy Koła Zw. Inwalidów Woj. RP. uroczysta akademia poświęcona 31 Rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej, na którą zapraszamy wszystkich inwalidów, wdowy i ich rodziny. Początek o godz. 15.

Trybuna Młodych

To, o czym marzą miliony ludzi w krajach kapitalistycznych urzeczywistniło się w Z.S.R.R.

Jan Jabłoński
Przewodniczący Zarządu Miejskiego ZMP w Łodzi

W przeddzień Święta Rewolucji

Właśnie przed 10 dniami młodzież radziecka i młodzież demokratyczna całego świata uroczyście obchodziła 30 rocznicę powstania „Komsomołu“, tej bojowej i rewolucyjnej organizacji młodzieży radzieckiej. Tego komsomołu, który powstał w niespełna rok po Rewolucji Listopadowej, którego jednak tysiące i dziesiątki tysięcy ludzi brało udział w bojach Rewolucji, hartowało się w ogniu Rewolucji. Nazajutrz po Rewolucji komsomolcy stanęli do budowy państwa socjalistycznego.

Miałem okazję niejednokrotnie stykać się z przedstawicielami młodzieży radzieckiej. Na międzynarodowej konferencji Młodzieży Pracującej, która przed kilkoma miesiącami odbyła się w Warszawie, widziałem owych komsomolców — górników, i posłów do Rady Najwyższej ZSRR, młode kołchoźnice i młodych inżynierów, widziałem chłopców i dziewczęta udekorowane najwyższymi odznaczeniami Związku Radzieckiego. Jakaż siła przekonania biła z ich przemówień!

Ci, wśród których wyrosła Zoja Kosmodemiańska i Aleksander Matrosow, ci, którzy w dni wojny potrafili oddać wszystkie siły dla obrony swojej socjalistycznej ojczyzny, obecnie w codziennym trudzie, w podziemiach kopalń i na budujących się nowych gigantach socjalistycznego przemysłu, na polach kołchozów i w audytoriach uniwersytetów — prowadzą walkę o pokój świata, o możność pokojowej pracy i nauki dla dobra całej ludzkości.

Rewolucyjna tradycja młodzieży radzieckiej określiła jej dzień wczorajszy, jej dziś i jej jutro: To młodzież walczy o pokój, o wolność, o sprawiedliwość społeczną, o socjalizm.

Dla nas, dla demokratycznej młodzieży polskiej, bojowa młodzież radziecka jest i będzie wzorem naszej pracy i walki. Od niej uczymy się i będziemy się uczyć, jak należy pracować dla dobra swojego ludu i jak usuwać wszelkie przeszkody z drogi wiodącej ku szczęśliwemu jutru ludzkości — ku socjalizmowi.

Chcemy tworzyć życie wolności i piękna

Światowy Dzień Młodzieży

10-go listopada demokratyczna młodzież całego świata obchodzić będzie swe święto — **światowy Dzień Młodzieży.** Dzień ten — to rocznica powstania Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej. 3 lata temu obradował w Londynie światowy Kongres Młodzieży, zwołany przez Światową Radę Młodzieży, która istniała już w okresie okupacji. Na kongresie tym po rozważeniu takich punktów porządku dziennego, jak: udział młodzieży w walce z faszyzmem i potrzeby młodzieży w okresie powojennym, postanowiono stworzyć międzynarodową organizację która skupiłaby młodzież świata walczącą o pokój i szczęście dla ludzkości. 10-go listopada powołano do życia Światową Federację Młodzieży Demokratycznej. Po trzech latach swego istnienia federacja może poszczycić się już olbrzymimi sukcesami. Wzrosła ona przede wszystkim liczebnie — przez wzrost liczebny organizacji wchodzących w jej skład już od założenia i przez akces do niej innych organizacji ze wszystkich stron świata. Federacja szerzyła z powodzeniem przez 3 lata idee łączności międzynarodowej wśród młodzieży, występowała wielokrotnie skutecznie w obronie młodych bojowników o wolność (przede wszystkim w Hiszpanii), zorganizowała wymianę doświadczeń, wymianę kulturalną, brygad pracy, między młodzieżą różnych krajów, wreszcie zorganizowała cały szereg wycieczek i imprez międzynarodowych. Z tych ostatnich najważniejszym były 2 — światowy Festiwal Młodzieży w Pradze i Międzynarodowa Konferencja Młodzieży Pracującej, która odbyła się niedawno w Warszawie. Na Festiwalu młodzież różnych krajów wymieniała swe doświadczenia, demonstrowała dorobek swych prac wychowawczych, kulturalnych i sportowych. Było to wydarzeniem niespotykanym dotąd w historii ruchu młodzieżowego. Konferencja młodzieży pracującej była jednym wielkim protestem przeciw stosunkom, panującym w państwach kapitalistycznych, protestem przeciw wyzyskowi człowieka Mówili na konferencji delegaci uciskanych narodów kolonialnych i wyzyskiwanej młodzieży krajów kapitalistycznych. Mówili na niej i delegaci krajów demokracji ludowej szczycący się swymi osiągnięciami na drodze do socjalizmu. Mówili delegaci ZSRR. Jeden z nich kol. Klimow stwierdził z dumą: MŁODZIEŻ ZWIĄZKU RADZIEKIEGO ŻYJĄCA W SOCJALISTYCZNYM USTROJU NIE ZNA EKSPLOATACJI, BEZROBOCIA I NĘDZY. NASZA MŁODZIEŻ DUMNA JEST Z TEGO, ŻE ŻYJE W KRAJU ZWYCIĘSKIEGO SOCJALIZMU. TO, O CZYM MARZĄ MILIONY LUDZI W KRAJACH OBJĘTYCH KAPITALIZMEM URZECZYWISTNIŁO SIĘ W ZSRR“.

ŚFMD w pracy i walce wzrosła w siłę przez minione 3 lata. Okrzepła ideologicznie i wzrosła w siłę mimo ataków z zewnątrz. i zdradzieckich prób rozbicia jej od wewnątrz. Trzy lata istnienia Federacji to trzy lata nieubłaganej walki o pokój, walki o szczęście dla ludzkości.

Młodzież polska bierze aktywny udział w tej walce. Istniejące poprzednio organizacje były członkami — założycielami Federacji. Związek Młodzieży Polskiej kontynuuje te chlubne tradycje. Jesteśmy w jednym szeregu z walczącymi o swą wolność młodymi Hiszpanami, Grekami i młodzieżą innych krajów. Jesteśmy w jednym szeregu ze strajkującymi górnikami Francji i robotnikami Włoch. Jesteśmy w jednym szeregu z budującą socjalizm młodzieżą krajów demokracji ludowej. Jesteśmy w jednym szeregu z bohaterską młodzieżą kraju zwycięskiego socjalizmu — młodzieżą ZSRR.

Uroczystości obchodu rocznicy ŚFMD rozpoczynają się w Polsce Centralnej akademią, która odbędzie się w Łodzi 10 bm. Jednocześnie i po niej odbywać się będą akademie wojewódzkie, powiatowe i zebrania kół w fabrykach, urzędach i szkołach. Trzeba, abyśmy uświadomili sobie w tym dniu co nas łączy z walczącą młodzieżą świata. Trzeba, aby wryły się nam głęboko w serca i aby stały się myślą przewodnią naszego postępowania słowa ślubowania złożone przez delegatów całego świata w 1945 r. w Londynie:

Na nowe tory pchniemy kulę ziemską, Musimy budować braterstwo, którego tak potrzeba światu. Budować pokój i takie warunki, w których wszystkie nasze pragnienia będą urzeczywistnione.

Ślubujemy, że zapamiętamy te słowa.

Ślubujemy, że będziemy budować jedność młodzieży wszystkich krajów, wszystkich ras, wszystkich barw skóry, wszystkich narodowości, wszystkich wyznań, aby usunąć wszelkie ślady faszyzmu z ziemi, aby utrwaliła się głęboka i szczera przyjaźń międzynarodowa między ludami świata, aby utrzymać sprawiedliwość i trwały pokój, aby usunąć nędzę, głód i bezrobocie. Aby pokrzyżować zbrodnicze plany imperialistów — podżegaczy wojennych.

Będziemy budować świat piękny i wolny.

J. F.

Związek Radziecki — nadzieją młodzieży

Co mówi Guy de Boisson

Na zaproszenie antyfaszystowskiego Komitetu Młodzieży Radzieckiej na święto 30-lecia Komsomołu do Związku Radzieckiego przybyły delegacje młodzieży zagranicznej. Goście wzięli udział w uroczystych zebraniach, spotykali się z młodzieżą Moskwy, Kijowa i innych miast. Rozmowy z przedstawicielami młodzieży zagranicznej zostały opublikowane w gazecie „Komsomolskaja Prawda“.

Przewodniczący Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej **Guy de Boisson** oświadczył:

„Z wielką radością dowiedziałem się o odznaczeniu Komsomołu orderem Lenina i o tym, że pięć przodujących organizacji Komsomolskich również uzyskały wysokie odznaczenia. Jest to uznanie wielkiej roli Komsomołu, jego zasług w czasie wojny z faszyzmem, a także w budownictwie pokojowym.

Wieść o wyróżnieniu Komsomołu, będzie z radością i dumą przyjęta nie tylko w Związku Radzieckim, ale i na całym świecie. Młodzież demokratyczna całego świata żywi w stosunku do Komsomołu uczucia szczerego zachwytu i głębokiego uznania. Komsomoł — awangarda młodzieży radzieckiej — będzie przykładem dla chłopców i dziewcząt całego świata, przykładem zachęcającym młode pokolenie w jego walce z imperializmem o trwały pokój.

Guy de Boisson oświadczył, na zakończenie:

„Obecnie, kiedy podżegacze wojenni, wrogowie ludu, wzmagają swą aktywność, głos młodzieży demonstrującej solidarność z filarem pokoju — Związkiem Radzieckim dźwięczy jak groźna przestroga dla reakcji międzynarodowej.

Rezolucja zjazdu kół polonistycznych polskiej młodzieży akademickiej

Na zakończenie zjazdu kół polonistycznych polskiej młodzieży akademickiej w Łodzi uchwalono następującą rezolucję:

„Zjazd Kół Polonistycznych Polskiej Młodzieży Akademickiej w Łodzi w trosce o rozwój nauki, jako fundamentu kultury, w walce o postęp i sprawiedliwy ład społeczny **domagą się unowocześnienia metod pracy naukowej i dydaktycznej na studium polonistycznym, w oparciu o zasady marksizmu, które gwarantują poprawność postępowania naukowego i budowania pełnej wiedzy o kulturze oraz wychowanie człowieka na miarę ustroju sprawiedliwości społecznej.“**

Na wczaso-kursy

Będziemy odpoczywać i uczyć się

W korytarzach budynku Zarządu Wojewódzkiego ZMP w Łodzi tłoczno i gwarno. Grupy chłopców i dziewcząt z walizkami i tobołkami rozmawiają ze sobą, i dopełniają ostatnich formalności, podchodząc kolejno do kol. Saludy. Referenta Oświatowego, który sporządza listy przybyłych. Raz za razem pada coraz to inna nazwa powiatu czy miasta.

Przeważają koleżanki i koledzy z kół wiejskich. Na wsi skończyła się już robota na polach, można więc wyjechać na wczasy, podczas których odbędą się kursy — jak je nazywamy — wczasokursy. Sława Śląska czeka na 150-ciu ZMP-owców i ZMP-ówek, którzy wniosą tam entuzjazm i tętno nowego życia oraz prowadzić będą poważną pracę organizacyjną nad podniesieniem swego poziomu ideologicznego i organizacyjnego. Podchodzę do jednego z kolegów, który przed chwilą podał swoje personalia kol. Saludzie. Jest to przewodniczący koła ze wsi Pudłów pow. Sieradzki. Mówi, że nie był jeszcze nigdy na żadnym kursie ani wczasokursie, dlatego też wiadomość o możliwości wyjazdu do Sławy Śląskiej przyjął z prawdziwą radością. „Poznam trochę kraju, a i nauczę się czegoś pożytecznego, co przyda się później w mej pracy organizacyjnej“ — mówi.

W poczekalni Zarządu Wojewódzkiego ZMP stoi trzech kolegów. To grupa piotrkowiaków, których zwerbował na kurs kol. Magacz przewodniczący ZP ZMP w Piotrkowie. Jeden z nich to syn chłopa z Moszczenicy, posiadającego 1,8 ha ziemi. Jest v-przewodniczącym koła oraz sekretarzem spółdzielni Z. S. Ch., w swojej wsi. „Nie ma co robić na takim gospodarstwie jak moje, więc możliwość wyjazdu do Sławy Śląskiej była dla mnie wielką niespodzianką. Uważam, że po przyjeździe z kursu postawię nasze koło na takim poziomie, że będzie pierwszym w powiecie.

Kierownik Wydziału Ośw. Szkoln. kol. Jerzy Wołczyk. Mówi krótko i zwięźle o zadaniu wczasokursu, o obowiązkach poszczególnych jego członków i dyscyplinie organizacyjnej. Udziela ostatnich rad i wskazówek.

Za chwilę spora gromada ZMP-owa rusza na dworzec. Specjalnie zarezerwowanym wagonem odjadą do miejsca przeznaczenia. Pojadą jako członkowie 1-go turnusu, by wypoczywać i uczyć się. A po powrocie do swych wiosek, miast i kół młodzieżowych wniosą tam nowe życie i nową myśl, podzielą się wiedzą i doświadczeniem z koleżankami i kolegami. Położona nad jeziorami Sława Śląska czeka na nich!

Na półce z książkami

Dziennik Komsomołki

W czasopiśmie literacko-społecznym „Nowyj Mir" ukazały się fragmenty z pamiętnika bohaterki Związku Radzieckiego — Eugenii Rudniewej, poległej w czasie wojny z hitlerowcami. W tych osobistych zapiskach młodej dziewczyny radzieckiej odbija się, jak w zwierciadle, treść życia, myśli i dążeń całej młodzieży ZSRR.

Pamiętnik rozpoczęty był w r. 1934, gdy 14-letnia Rudniewa siedziała jeszcze na szkolnej ławie. Znajdujemy tu obraz szczęśliwego dzieciństwa, zajęć szkolnych, egzaminów, wycieczek, przedstawień amatorskich. Już wtedy jednak Komsomoł i Partia są dla dziewczynki czymś wielkim i świętym. Dzień, w którym została przyjęta do Komsomołu był dla niej najszczęśliwszym dniem życia.

Powoli tworzy się jej pogląd na świat, kształtują się myśli i uczucia. Partia bolszewicka wychowuje człowieka w miłości dla ojczyzny, w nienawiści do jej wrogów. Pod wrażeniem filmu „Lenin w Październiku", Rudniewa notuje d. 11 stycznia 1938 r.:

„Wiem bardzo dobrze: gdy nadejdzie godzina próby, potrafię umrzeć za sprawę mojego narodu, tak jak umierali oni — nieznani bohaterowie pięknego filmu. Pragnę poświęcić swe życie nauce i uczynię to; władza radziecka stworzyła wszelkie warunki po temu, by każdy człowiek mógł urzeczywistnić swe marzenia. Lecz jestem komsomołką i wspólna sprawa jest mi droższa, niż moja własna... i jeżeli partia i klasa robotnicza zażądają, zapomnę na długo o astronomii, stanę się żołnierzem czy sanitariuszką".

Zapiski Rudniewej — to życiowy program młodzieży radzieckiej, to nienaruszalna przysięga, złożona z namiętnym żarem młodości. Najbardziej szlachetna, bezinteresowna i przodująca młodzież świata, oddana bez zastrzeżeń nowemu wielkiemu mistrzowi — partii komunistycznej, składa przez usta czołowego członka Komsomołu uroczyste zobowiązanie. Eugenia Rudniewa była jedną z tych, które w latach wojny z najazdem faszystowskim wypełniły to święte zobowiązanie do końca.

* * *

Najazd hord niemieckich oderwał radziecką młodzież od książek, kreśleń, warsztatów. Chłopcy i dziewczęta przywdzieli mundury wojskowe i wespół ze swymi ojcami stanęli w obronie tego, co najdroższe na świecie, w obronie socjalistycznej ojczyzny. Rudniewa wstępuje ochotniczo do lotnictwa wojskowego. 22-letnia komsomołka dyszy nienawiścią do barbarzyńskiego wroga, rozmyśla o odwecie. W liście do jednego z profesorów ubolewa nad zniszczeniem słynnego obserwatorium w Pułkowie i daje wyraz marzeniom o powrocie do studiów astronomicznych. Ale Rudniewa zdaje sobie też sprawę, że „bez wolnej Ojczyzny nie może być wolnej nauki", a tym stwierdzeniem znowu młodzież radziecka przemawia ustami autorki pamiętnika.

Rudniewa wyraziła w swych zapiskach najbardziej cenne, najbardziej płodne myśli swych rówieśników i towarzyszy, gdyż tak właśnie wychowała ich Partia i Komsomoł. Partia ożywiła młodzież radziecką ruchem twórczej pracy w okresie stalinowskich „pięciolatek", będąc doradcą i oparciem w chwilach trudnych i ciężkich. Partia zaprawiła młodzież do bohaterskiej walki z faszystowskim najeźdźcą, wskazała drogę chłopcom i dziewczętom — żołnierzom Czerwonej Armii, którzy pod huraganowym ogniem nieprzyjaciela parę razy dziennie przeprawiali się przez Wołgę, by dostarczyć broni i amunicji obrońcom Stalingradu. Pratia poprowadziła młodzież i cały naród radziecki do wiekopomnego zwycięstwa.

Ostatnia notatka pamiętnika Rudniewej nosi datę 29 marca 1944 r. W noc na 9 kwietnia Rudniewa poległa śmiercią lotnika, dokonywując swego 645-ego bojowego lotu. Władze radzieckie przyznały pośmiertnie porucznikowi gwardii — Eugenii Rudniewej zaszczytny tytuł bohatera Związku Radzieckiego. Podobnie jak Ostrowski, jeden z tych, u którego Rudniewa uczyła się hartu i męstwa, uważała ona, że najcenniejszym skarbem człowieka jest życie — i to swoje młode życie oddała za triumf i szczęście radzieckiej Ojczyzny.

B. D.

Kronika Pabianic

KOMU WINSZUJEMY

Piątek, dnia 5 listopada 1948 r.
Dziś: Zachariasza

DYŻURY APTEK.

Dziś dyżuruje apteka mgr. Bolechowskiego przy ul. Warszawskiej Nr 6.

KINA

ROBOTNIK — film produkcji radzieckiej p.t. „Młodość Maksyma"

POLONIA — film produkcji radzieckiej p. t. „As wywiadu".

WAŻNIEJSZE TELEFONY

Straż Pożarna — 0
Komisariat M.O. — 63.
P. C. K. — 112
Dworzec Kolejowy — 91
Zarząd Miejski — 66
PZPB. — 23
Telegraf — 213
PPR. — 5

Zmiana numeru telefonu Ubezpieczalni Społecznej — zamiast nr 208 — nr. 35.

Wędrówka po POLSCE

GRUPA ARTYSTÓW RADZIECKICH PRZYBYWA DO POLSKI

W najbliższych dniach, w związku z Miesiącem Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, przybywa do Polski, na gościnne występy grupa artystów radzieckich.

W skład grupy wchodzą znani tancerze: E. Czikwaidze i A. Kuźniecow — soliści Państwowego Teatru Opery i Baletu w Moskwie: młoda pianistka B. Pietrowska, śpiewaczka L. Mielnikowa (mezzosopran), solistka Filharmonii Moskiewskiej, baryton I. Szmielew.

D. Szafr, jeden z najwybitniejszych wiolonczelistów młodego pokolenia.

N. Musinian — akompaniator. Pobyt artystów radzieckich w Polsce potrwa około miesiąca.

„Boruta" na pierwszym miejscu!

Dzięki wspaniałemu wysiłkowi załogi - plan roczny wykonano w 9 miesięcy!

Dar „boruciarzy" — na Kongres Zjednoczeniowy

Dzień 2 listopada br. był dniem radości robotników Państwowych Zakładów Przemysłu Chemicznego „Boruta" w Zgierzu. Na ogólnym zebraniu załogi ogłoszono całemu światu pracy w Polsce, że zgierska „BORUTA" **wykonała swój plan roczny w ciągu 9 miesięcy, a ostatni kwartał intensywnej pracy będzie darem na Kongres Zjednoczeniowy obu parti robotniczych.** Po krótkim oświadczeniu złożonym przez przewodniczącego Rady Zakładowej tow. Markowskiego Feliksa przyjętego burzliwymi oklaskami, do zebranych przemówił sekretarz komitetu fabrycznego PPR tow. Marszałek Bronisław.

Po nim głos zabrał sekretarz komitetu fabrycznego PPS tow. Lebrecht Władysław.

Przodownik pracy z oddziału Gama — Kwasu. tow. **Sadowski Józef** powiedział: „My, przodownicy pracy dumni jesteśmy z połączenia naszych obu partii i pracą swoją przyczynimy się do wykonania przed terminem planu na 4-ty kwartał. Przodownik pracy z oddziału barwników siarkowych. tow. **Żakowski Stanisław** oświadczył, „aby praca nasza dawała w dalszym ciągu coraz lepsze rezultaty, musimy być zdyscyplinowani i zorganizowani we współzawodnictwie pracy. Oświadczam wobec towarzyszy pracy, że oddział mój plan na IV kwartał wykona **do dnia 10 listopada br."**

Następnie przedstawiciele mistrzów oddziałowych tow. tow. Zapart Czesław i Wyrzykowski Czesław zaapelowali do wszystkich mistrzów by przyczynili się do tego, aby na dzień Kongresu Zjednoczeniowego „Boruta" zgierska zdobyła pierwsze miejsce we współzawodnictwie pracy w Polsce.

Z kolei przedstawiciel wydziału inwestycyjnego tow. Saporowski Roman oświadczył że jego wydział zobowiązuje się na dzień Zjednoczenia oddać do użytku szereg odziałów oraz bocznicę kolejową. Przedstawiciel Biura Technicznego tow Kuśko Władysław oświadczył, że wydział techniczny opracuje projekty budowlane dla pralni warsztatów mechanicznych, przybudówki do odziału WTb, pompowni w magazynie materiałów łatwopalnych, wykona prace konstrukcyjne dla wydziału mechanicznego oraz dla powiększenia oddziału Gama-Kwasu,magazynu materiałów łatwopalnych i wózków automatycznych itp. Dyrektor naczelny tow. Smolarski Leonard oświadczył, że dzięki współzawodnicwu pracy zakłady zwiększyły swoją produkcję 3 i pół krotnie w porównaniu z produkcją przedwojenną. W uchwalonej rezolucji cała załoga zabowiązała się:

Plan IV kwartału wykonać przedterminowo do dnia 15 grudnia 1948 roku, dać do dnia 31 grudnia 1948 r. ponad plan 1 milion 702 tysiące 440 kg gotowych półfabrykatów na ogólną sumę 9 mlionów 757 tysięcy 130 zł według cen z roku 1937.

Przez oszczędność surowcową i w celu stabilizacji cen na rynku wewnętrznym obniżyć poraz wtóry cenę 22 barwników i 27 półfabrykatów w granicach od 5 do 38 procent. Przystąpić do wzniesienia budynków drewnianych i murowanych.

Młodzież robotnicza „Boruty" pod kierownictwem ZMP przyrzeka na swym odcinku pracy przystąpić do rywalizacji i tym samym pomóc do przedterminowego wykonania planu produkcji oraz **poza godzinami pracy przeprowadzić roboty ziemne na terenie fabrycznym** i wzywa młodzież firmy „Rokita" do współzawodnictwa.

Cała załoga „Boruty" wzywa pabianicki przemysł chemiczny i Państwową Fabrykę Chemiczną „Silesia" w Żarowie oraz wszystkie zakłady pracy w Polsce do szlachetnego współzawodnictwa celem przedterminowego wykonania planu.

Zduńska Wola w 31-lecie Wielkiej Rewolucji

Zduńska Wola przygotowuje uroczysty obchód 31-ej Rocznicy Rewolucji Październikowej.

W ramach obchodu, w dniu 6. 11. br. o godzinie 17-ej odbędzie się capstrzyk, w niedzielę, dnia 7. 11. br. o godz. 10-ej składanie wieńców na mogiłach żołnierzy radzieckich, a o godz. 17-ej w sali Straży Ogniowej uroczysta akademia, która transmitowana będzie przez miejscowy radiowęzeł. Na program akademii złożą się występy artystyczne świetlic robotniczych i młodzieży szkolnej

Wspaniały dar wielkiego artysty

Znakomity artysta rzeźbarz prof. Ksawery Dunikowski, który obchodził w tych dniach 50-lecie swej pracy artystycznej ofiarował na rzecz Państwa dorobek artystyczny całego swego życia, w celu utworzenia w Warszawie muzeum w którym działa jego zostałyby zgromadzone i udostępnione całemu społeczeństwu.

W oświadczeniu skierowanym w tej sprawie na ręce Ministra Kultury i Sztuki pisze znakomity artysta m. in.: **„Aktem tym pragnę wziąć bezpośredni udział w odbudowie kulturalnej naszego nowego, na socjalistycznych zasadach opartego państwa".**

Na pomieszczenie Muzeum dzieł Dunikowskiego w Warszawie przeznaczony będzie prawdopodobnie jeden z zabytkowych pałacyków wraz z terenem parkowym.

50 tysięcy gospodarstw

obsłużyły ośrodki maszynowe w III kwartale

W trzecim kwartale br. — w okresie żniw i siewu jesiennego, czynnych było w całym kraju 1.687 ośrodków maszynowych. Największą ilość ośrodków mają województwa: poznańskie — 205, warszawskie — 198, pomorskie — 160 i kieleckie 157.

We wszystkich ośrodkach użyto do pracy 20.322 maszyny, w tym 3.878 siewników, 1,388 pługów traktorowych, 1,317 pługów konnych i innych. Maszynami ośrodków wykonano prace na obszarze 124.719 ha w 49.866 gospodarstwach.

Szczególną uwagę przy przydzielaniu maszyn z ośrodków zwrócono na obsługę gospodarstw biedniejszych które dotychczas z pomocy tej korzystały w bardzo małym procencie. Bogaci chłopi wykorzystywali bowiem swoje wpływy w spółdzielniach gminnych używając maszyn przede wszystkim w swoich gospodarstwach, odsuwali biedniejszych na dalszy plan. Kontrola społeczna nad praca ośrodków maszynowych zorganizowana w trzecim kwartale br., spowodowała, że z pomocy ośrodków korzystali przede wszystkim ci chłopi, którzy jej najbardziej potrzebowali, a więc mało i średniorolni. W ogólnej liczbie 49,866 gospodarstw, w których pracowały maszyny ośrodków, znajduja się 25.963 gospodarstwa karłowate i małorolnych, 20.966 gospodarstw średnich a tylko 2,907 gospodarstw większych.

Nowe kredyty na zakup inwentarza żywego

dla mało- i średniorolnych chłopów

Na zlecenie Min. Rolnictwa i Reform Rolnych Państwowy Bank Rolny uruchomił kredyt średnioterminowy z Państwowego Funduszu Ziemi w wysokości 146.250 000 zł Kredyt ten przeznaczony jest dla małych i średnich gospodarstw rolnych w woj. lubelskim i rzeszowskim na zakup inwentarza żywego. Z kredytu tego nie mogą korzystać gospodarstwa należące do bogaczy wiejskich.

Z ogólnej sumy kredytu 13 mil. zł przeznaczonych jest na pomoc gospodarstwom powstałym z parcelacji w woj. lubelskim i 5 mil. zł w woj. rzeszowskim. Pomoc dla gospodarstw osiedleńczych w woj. lubelskim wyniesie 25 mil. zł a w woj. rzeszowskim — 63 mil. zł.

Przy rozdziale kredytów pod uwagę będą brane przede wszystkim powiaty najbardziej zniszczone: Tomaszów i Hrubieszów w woj. lubelskim oraz Lesko, Sanok, Przemyśl, Lubaczów, Gorlice, Jasło i Krosno w woj. rzeszowskim.

Kredyty wydawane będą na skrypty dłużne, przy czym podania składane przez pożyczkobiorców muszą być opiniowane przez gminny Zarząd ZSCh Kredyt udzielany jest na okres 3-letni. Pierwsza rata płatna będzie w październiku 1951 roku.

Za łapownictwo - obóz pracy

Bronisław Lesiakowski, zamieszkały w Drzewicy Rynek Nr. 9 był inspektorem Funduszu Aprowizacyjnego w Opocznie. Pomysłowy inspektor wpadł na łatwy, lecz jak się okazało niebezpieczny sposób zdobycia pieniędzy. W okolicy mówiono, już od dłuższego czasu, że z Lesiakowskim wszystko można załatwić, ale za cenę.... łapówek i poczęstunków.

Przeprowadzono szczegółowe dochodzenie, które w całości potwierdziło zarzuty stawiane Lesiakowskiemu.

Komisja Specjalna za pobieranie łapówek podczas wykonywania czynności służbowych skierowała go **na 2 lata do obozu pracy przymusowej.**

OPRACOWYWANIE BIBLIOGRAFII WIELKIEGO POMORZA

Państwowe Archiwum w Szczecinie przystąpiło do opracowania bibliografii Wielkiego Pomorza. Do pracy tej posłużą dzieła niemieckie, rosyjskie i polskie, wydane do 1948 r. Będą również opublikowane bogate dokumenty, jakie posiada Archiwum, a odnoszące się do monografii historycznej Szczecina. Najstarsze spośród nich pochodzą z XIII wieku. Wszystkie dokumenty zawarte są w 8 tomach.

ALKOHOL NIESZCZĘŚCIEM CZŁOWIEKA i NARODU!

Wydawca: Woj. Komitet PPR w Łodzi. Komitet Redakcyjny. Red. i Adm. Łódź, Piotrkowska 86. Telefony: Redaktor Nacz. 216-14. Sekretariat 254-21. Red. nocna 172-31. Dział ogłoszeń: Piotrkowska 55. tel. 111-50. Konto PKO VII-1505. Zakł. Graf. RSW „Prasa". Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowy druk ogłoszeń.

TEATRY

Państwowy Teatr Wojska Polskiego w Łodzi, ul. Jaracza 27.

Dziś o godzinie 19.15 „Igraszki z diabłem".

Teatr Kameralny Domu Żołnierza ul. Daszyńskiego 34

Dziś o godzinie 19.15 przedstawienie „KADET WINSLOW".

Państwowy Teatr Powszechny ul. 11-go Listopada 21 — tel. 150-36

Dziś o godzinie 19.15 „Nadzieja"

TEATR „SYRENA" Traugutta 1

Dziś o godz. 19.30 „ PANI PREZESOWA"

Teatr „OSA" (sala zimowa) Zachodnia 43 tel. 140-09

Codziennie o godzinie 19.30 w niedziele i święta o godzinie 16 i 19.30 znakomita komedia muzyczna R. Stolza pt. „Pepina". Świat pracy otrzymuje 50 proc. zniżki.

Teatr Lalek RTPD ul. Nawrot 27

W niedzielę dnia 7 listopada widowisko odwołane.

Dyrekcja Teatru.

KINA

ADRIA — „Nowe pokolenie"
godz. 16, 18, 20, w niedz. 14
film dozwolony dla młodzieży
program na dwa dni 4—5

BAŁTYK — „Zakazane Piosenki"
godz. 17, 19, 21, w niedz. 15
film dozwolony dla młodzieży.

BAJKA — „Cyrk"
godz. 18, 20, w niedz. 16
film dozwolony dla młodzieży

GDYNIA — „Program aktualności kraj. i zagr. Nr 37"
godz. 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21.

HEL (dla młodzieży) — „Nowe pokolenie"
godz. 16.30, 18.30, 20.30, w niedz. 14.30
program na dwa dni 4—5

MUZA — „Ostatni mohikanin"
godz. 18, 20 w niedz. 16
film dozwolony dla młodzieży

POLONIA — „Lein w 1918 roku"
godz. 17, 19, 21, w niedz. 15
film dozwolny dla młodzieży
program na dwa dni 4—5

PRZEDWIOŚNIE — „Ludzie bez skrzydeł"
godz. 18, 20, w niedz. 16
film dozwolony dla młodzieży

ROBOTNIK — „Narzeczona z Turkmenii"
godz. 16.30, 18.30, 20.30 w niedz. 14.30.
film dozwolony dla młodzieży

REKORD — „Romans Pajaca"
godz. 18.30, 20.30, w niedz. 16,30
film niedozwolony dla młodzieży

ROMA — „Tajemnica wywiadu"
godz. 18, 20.30, w niedz. 15.30
film niedozwolony dla młodzieży

STYLOWY — „Iwan Groźny"
godz. 16.30, 18.30, 20.30, w niedz. 14.30.
film dozwolony dla młodzieży od lat 16.

ŚWIT — „Na morskim szlaku"
godz. 18, 20, w niedz. 16
film dozwolony dla młodzieży

TĘCZA — „Zakazane piosenki"
godz. 16.30, 18.30, 20.30, w niedz. 14,30
film dozwolony dla młodzieży

TATRY — „Przeczucie"
godz. 17, 19, 21, w niedz. 15
film dozwolony dla młodzieży

WISŁA — „Tchórz"
godz. 17, 19, 21, w niedz. 15
film dla młodzieży dozwolony

WŁÓKNIARZ—„Przygoda na wakacjach"
godz. 17, 19, 21, w niedz. 15
film dozwolony dla młodzieży

WOLNOŚĆ — „Lenin w 1918 roku"
godz. 16, 18, 20, w niedz. 14
film dozwolony dla młodzieży
program na dwa dni 4—5

ZACHĘTA — „Pojedynek"
godz. 18.30; 20,30, w niedz. 16,30.
film dozwolony dla młodzieży

Co usłyszymy dziś przez radio

11,40 Audycja szkolna, 11,57 Sygnał czasu i Hejnał, 12,04 Wiadomości południowe, 12.20 Muzyka popularna, 12.30 Audycja dla wsi, 13.00 PRZERWA, 14.30 (Ł) Z prasy, 14.35 (Ł) Fr. Schubert 14,55 (Ł) Wiadomości sportowe. 15,00 (Ł) Komunikaty, 15.05 (Ł) Muzyka baletowa 15,20 (Ł) Pogadanka aktualna. 15,30 Koncert, 16.00 DZIENNIK, 16,30 Skrzynka ogólna 16,40 (Ł) Włodzimierz Makowski — o sobie". 17.00 Koncert dla przodowników pracy, 17,45 O zawodach. 18.00 Koncert rozrywkowy, 18,35 „Uliczka Klasztorna", 19.00 Audycja Organizacji „Służba Polsce", 19,15 Koncert symfoniczny W programie: muzyka radziecka. 20.00 DZIENNIK, 20.20 „Melodie świata", 20,45 Fragmenty z oper kompozytorów rosyjskich (płyty) 21,30 Audycja wymienna z zagranicą, 22.00 „Muzyka na dobranoc" 22,45 (Ł) Koncert życzeń, 22.58 (Ł) Omów. progr. lok. na jutro. 23.00 Ostatnie wiadomości, 23.10 Muzyka taneczna, 23.20 Program na jutro, 23.30 Zakończenie audycji i Hymn.

D—025623

Nie zapominajmy o „maluczkich"

Szybki awans

czeka młodych piłkarzy D.K.S-su

O ile ligowe drużyny piłkarskie Łodzi są przyczyną wielu trosk miłośników tego sportu, to jednak i z tego frontu od czasu do czasu mamy do zanotowania wieści pocieszające:

Wszyscy zdajemy sobie z tego doskonale sprawę, że przyszłość piłkarstwa łódzkiego w młodzieży, a młodzież ta pracuje jednak nad sobą i czyni wyraźne postępy. Wiele już drużyn B klasowych gra dzisiaj lepiej od A klasowych, a nawet potrafi czasami lepiej zagrać od ligowych naszych zespołów, to też w niedługim może już czasie doczekamy się wyraźnej poprawy na tym odcinku.

Do jednej z najbardziej obiecujących młodych drużyn należy niewątpliwie jedenastka DKS-u, która niedawno awansowała do kl. B W niedzielę DKS odniósł nowe zwycięstwo w kl. B zwyciężając w meczu mistrzowskim KS 6 ze Zduńskiej Woli 5:2 (1:2)

W rundzie jesiennej DKS rozegrał już cztery spotkania w kl. B i cztery spotkania rozstrzygnął na swoją korzyść, drużyna zaś juniorków zdobyła mistrzostwo swej grupy i czeka obecnie na finały.

Sekcja piłkarska DKS-u egzystuje dopiero 3 rok, ale już w tak krótkim czasie DKS zdołał wychować sobie cały szereg dobrych już piłkarzy, których ambicją jest wejście do kl. A. Z młodej drużyny DKS-u na uwagę zasługują: Nowakowski, Paluszkiewicz, Nowicki, Błaszczyk Tadeusz, z juniorów: Stępnik i Rosicki Jan, który już prawdopodobnie niedługo zasili pierwszą drużynę jako obrońca.

W nadchodzącą niedzielę DKS spotka się na własnym boisku w meczu mistrzowskim (kl. B) z PKS-em (Pabianice) i prawdopodobnie zwiększy jeszcze swój dorobek punktowy.

FILMOWCY TRIUMFUJĄ

w turnieju ping-pongowym

III-ci turniej tenisa stołowego o Nagrodę Przechodnią Zarz. Gł. Zw. Zaw. Prac. Film. R. P., który odbył się w lokalu ZKS „Filmowiec" zakończył się zwycięstwem gospodarzy w punktacji drużynowej. W poprzednich turniejach zwyciężył DKS. W konkurencjach indywidualnej męskiej pierwsze miejsce zajął Supeł (Ognisko) przed Krzysikiem i Grzelczykiem (DKS) oraz Wiktorowskim (Elektrownia) i Krygierem (Ognisko).

W konkurencji indywidualnej żeńskiej zwycięstwo odniosła Adler. Na dalszych miejscach uplasowały się Michalska, Borowska, Furmańska i Andrzejkiewicz (wszystkie z Filmowca).

Na zakończenie turnieju wręczono zwycięzcom nagrody.

Turniej przez cały czas trwania cieszył się wielkim zainteresowaniem, co zachęciło Zarząd sekcji tenisa stołowego ZKS „Filmowiec" do zorganizowania jeszcze jednego turnieju. Tym razem zawody podobne odbędą się w końcu bm. dla juniorów do lat 18. Zgłoszenia do dnia 23 listopada br. przyjmuje sekretariat ZKS „Filmowiec" Żeromskiego 100.

W turnieju prócz młodzieży zrzeszonej w klubach mogą wziąć udział zawodnicy niestowarzyszeni, którym ufundowano specjalne nagrody.

Utrata punktów nie będzie przyjemną...

Co nam przyniosą niedzielne mecze o mistrzostwo kl. A

W okręgu łódzkim dopiero każda z drużyn rozegrała po trzy spotkania o mistrzostwo klasy A ŁOZPN-u. Kolejarze łódzcy, którzy uchodzili za ogólnego faworyta mistrzostw muszą się zadowolić narazie 6 lokatą w tabeli, przegrali bowiem dwa mecze zupełnie niespodziewanie. Na czele tabeli znajdują się, zgodnie z tradycją zespoły prowincjonalne: Concordia i Włókniarz. Miłą niespodziankę swym zwolennikom sprawił zwłaszcza Włókniarz, jako beniaminek klasy A. Trzecią pozycję zajmuje TUR dzięki lepszemu stosunkowi bramek. Dalej idą znów dwa zespoły prowincjonalne: Lechia i Boruta.

Nadchodząca niedziela przyniesie dalszych 5 spotkań. I tak: kolejarze łódzcy winni tym razem wygrać z TUR-em, jeśli myślą jeszcze poważnie o zajęciu czołowej lokaty po zakończeniu pierwszej kolejki zawodów. ŁKS ma za przeciwnika Zjednoczone. Własny teren i lepsza nieco pozycja w technice wyszkolenia, przemawia raczej za ŁKS-em. Tomaszowianka gości u siebie Borutę. Trudno tutaj, bawiąc się w horoskopy, wyłonić zwycięzcę. Sądzimy jednak, że więcej szans posiada na uzyskanie 2 punktów Tomaszowianka.

Tak się złożyło, że dwa czołowe kluby klasy A okręgu łódzkiego (według tabeli) rozegrają ze sobą mecz. Tyczy się to Włókniarza i Concordii. Własny teren oraz przychylnie usposobiona publiczność przemawia za Włókniarzem. Wreszcie Lechia powinna pokonać kolejarzy z Koluszek. Tomaszowianie zwyciężyli ostatnio swego lokalnego rywala, nic więc nie może stanąć im na przeszkodzie w pokonaniu niedzielnego przeciwnika.

Spotkania w dniu 7-go listopada przyniosą niewątpliwie nowe sensacje. Utrata dalszych punktów nie będzie dla niektórych przyjemna.

W uzupełnieniu sprawozdań mistrzostw kl. A okręgu łódzkiego, podajemy wynik zawodów Zjednoczenie — Concordia 1:2 (1:2). Po uwzględnieniu ostatnio uzyskanych wyników, tabela przedstawia się następująco:

Concordia Piotrków	3	6	8:2
Włókniarz Zgierz	3	6	14:4
TUR Łódź	3	4	5:2
Lechia Tomaszów	3	4	6:5
Boruta Zgierz	3	4	6:6
ZZK Łódź	3	2	6:6
ZZK Koluszki	3	2	3:7
ŁKS	3	2	5:13
Tomaszowianka	3	-	4:8
Zjednoczone	3	-	3:7

Ł.K.S. zmienia front

Pięściarze wyrażają gotowość powrotu na ring

W związku z pobytem 3-osobowej Komisji ZPB oraz przedstawiciela GUKF-u w ubiegłą niedzielę w Łodzi, zarząd Łódzkiego Klubu Sportowego na posiedzeniu plenarnym, odbytym w dniu 2.11.1948 r. powziął jednomyślną uchwałę treści następującej:

„Po wysłuchaniu sprawozdania prezesa klubu z przebiegu rozmów z przedstawicielami Polskiego Związku Bokserskiego i Głównego Urzędu Kultury Fizycznej, zarząd ŁKS, z uwagi na dobro pięściarstwa polskiego, postanowił zrewidować swoją uchwałę z dnia 22.10. br. i wyraził gotowość wzięcia udziału w dalszych rozgrywkach o mistrzostwo okręgu, oddając sprawę zatargu z Łódzkim Okręgowym Związkiem Bokserskim zarządowi Polskiego Związku Bokserskiego i Głównemu Urzędowi Kultury Fizycznej do zbadania i powzięcia decyzji.

W środę i czwartek Komisja Trzech przesłuchiwać będzie w Łodzi przedstawicieli ŁOZB i po zebraniu całości materiału przedstawi odpowiednie wnioski w sprawie zlikwidowania zatargu pięściarskim władzom naczelnym w Warszawie.

Tego jeszcze u nas nie było

Tenisiści projektują wielki turniej na kortach krytych

GLIWICE (obsł. wł.) Główny Urząd Kultury Fizycznej zawiadamia kierownictwo gliwickiego Piasta, że w ciągu nadchodzącej zimy na korcie krytym w Gliwicach zorganizowany zostanie obóz treningowy dla najlepszych polskich tenisistów. Równocześnie GUKF zawiadomił Piasta że na kortach Gliwic zorganizuje obóz dla swych tenisistów Czechosłowacki Związek Tenisowy.

Udostępnienie czeskim tenisistom możliwości korzystania z kortów krytych w Gliwicach będzie rewanżem za udzielenie polskim hokeistom lodowiska w Ostrawie. W związku z tymi obozami GUKF zwiększa subwencje na dalszą rozbudowę krytych kortów w Gliwicach.

Sekcja tenisowa Piasta pragnie z okazji pobytu w Polsce tenisistów CSR zorganizować w Gliwicach na zakończenie ich obozu wielki turniej zimowy z udziałem najlepszych rakiet Polski.

WŁÓKNIARZE W RINGU

W niedzielę t. jest dn. 7.XI. o godz. 11-tej w lokalu „Bawełny" przy ul. Kilińskiego Nr. 2 odbędą się drużynowe zawody bokserskie o mistrzostwo kl. A między drużynami Wł. Zw. KS „Bawełna" — Wł. Zw. KS „Włókniarz".

Pięściarze szwedzcy w Anglii

LONDYN (gbsł. wł.) W środę przybyła do Anglii 16-to osobowa ekipa bokserów szwedzkich, którzy w nadchodzący piątek rozegrają na ringu w Wembley międzypaństwowe spotkanie z Anglią.

Piłkarze norwescy jadą do Egiptu

OSLO (obsł. wł.) Na zaproszenie Egipskiego Związku Piłki Nożnej wyjadą do Egiptu piłkarze norwescy, w celu rozegrania kilku spotkań. Tournee po Egipcie, które będzie miało miejsce w ciągu grudnia i stycznia, przewiduje spotkanie międzypaństwowe oraz kilka występów w większych miastach.

Dział oficjalny ŁOZB

Komunikat W-łu Sportowego Nr 13

1. W związku z nadesłanym pismem ŁKS-u z dnia 3.11. 48 r. podaje się do wiadomości, że drużyna ŁKS będzie brała udział w dalszych rozgrywkach drużynowych.

Sekretarz
(—) A. Klimczak

Przewodniczący
(—) M. Tyl.

Nowa placówka sceniczna w Łodzi

Najbliższe premiery w teatrze „Melodram"

Jak już donosiliśmy, w najbliższych dniach Państwowe Teatry Wojska Polskiego w Łodzi pod dyrekcją Leona Schillera otwierają nową placówkę pod nazwą **Teatr „Melodram"**.

Teatr ten mieścić się będzie w gmachu OKZZ przy ulicy Traugutta 18.. Pierwszą premierą w Teatrze „Melodram" będzie widowisko ludowe p. t. „Gody weselne".

Układu i wyboru tekstów, śpiewów i tańców, odnoszących się do ludowego obrzędu wesela dokonał reżyser Leon Schiller. Muzykę opracowali: Władysław Raczkowski i Kazimierz Sikorski, tańce — Barbara Fijewska. Piękne dekoracje i kostiumy ludowe według projektu Stanisława Cegielskiego. Wykonawcami będą słuchacze wydziału operowego przy Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej.

W dniu premiery ukaże się sjecjalny zeszyt czasopisma „Łódź Teatralna", poświęcony obrzędom ludowego wesela i historii powstania „Godów weselnych".

Następnymi widowiskami w Teatrze „Melodram" będą: „Kram z piosenkami" — montaż melodii ludowych i pseudoludowych od końca 18-go wieku do czasów współczesnych. „Królowa Przedmieścia" Krumłowskiego, „Bajka" Swietłowa, „Tai Yang budzi się" Wolfa, „Konfederaci Barscy" Mickiewicza i inne.

Największą troską Teatru „Melodram" będzie udostępnienie tych widowisk społeczeństwu robotniczemu.

Motocykliści łódzcy

zamykają sezon

Zarząd Łódzkiego Okręgowego Związku Motocyklowego urządza w niedzielę dnia 7 b m. „Zamknięcie Sezonu Motocyklowego 1948".

W programie: zbiórka o godz. 9-ej na Placu 9-go Maja, o godz. 10-ej wyjazd do Tuszyna na wspólne nabożeństwo.

W związku z powyższym Zarząd Okręgu zaprasza zrzeszonych motocyklistów i sympatyków o jak najliczniejsze przybycie.

Wymiana pięściarzy

między USA i Francją

PARYŻ, (obsł. wł.) Bawiący tu menażer amerykański Burston, który z ramienia „Twietieth Century Sopritng Club" (Nowy Jork) przyjechał do Europy w poszukiwaniu utalentowanych pięściarzy, podpisał z kierownictwem Pałacu Sportowego w Paryżu umowę dotyczącą wymiany pięściarzy francuskich i amerykańskich. Wymiana ta ma nastąpić w najbliższej przyszłości.